Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Cổ Động

Năm thứ tư • Số 78 • 3 đồng • CHỦ NHỰT 4 THỨ HAI 5-12-66

HÔM NAY đặc-biệt KỊCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT: QUỐC-ẤN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

DANH TẠC GẦN HÀ NỘI

chỉ cách 8cs.

SAIGON.— Nguồn tin quân sự Hoa Kỳ cho biết, hồi 2 giờ chiều hôm 2-12 nhiều phi cơ của Không quân và Hải quân Hoa kỳ đã oanh tạc đồ đội trạm quân xa Vân Điển chỉ cách Hà Nội có tám cây số và khu vực Hà Gia cách Hà Nội 22 cây số về phía Bắc.

Nhiều phi cơ F4 Phan tom và F8 Crusader xuất phát từ Hàng không Mẫu hạm Ticon-leroga và Franklin D. Roosevelt đã đội bom trạm quân xa Vân Điển sau đó 17 phi vụ gồm phi cơ Phantom và F.105 đã liên tiếp đội bom kho đầu Hà Gia.

Được biết ngay đợt tấn công đầu tiên hai cột khói đã bốc cao ngút trời... Tin tức cho biết thêm lần này Hoa Kỳ đã sử dụng một số phi cơ nhiều hơn kỳ tấn công kho đầu Gia Lâm hôm 29-5 vừa qua.

Đường như một phân lực cơ • F-105 • của Hoa kỳ đã bị một hỏa tiễn « Sam » bắn trúng.

XEM TIẾP 0 TRANG 4

TRUNG CỘNG SẼ GỞI hàng triệu vệ binh đỏ nhải con SANG VIỆT NAM ĐỂ ÁP ĐẢO ĐỒNG MINH?

● HỘI ĐỒNG TÔN GIÁO THẾ GIỚI KÊU GỌI KÉO DÀI THỜI GIAN HƯU CHIẾN ĐỂ THƯƠNG THUYẾT

MA NI (UPI).— Hôm 2-12, một tuần báo Phi luật Tân cho hay rất có thể Trung Cộng đặt kế hoạch gửi hàng triệu vệ binh đỏ «nhải con» không có trong sang Nam Việt Nam để áp đảo đồng minh chỉ riêng với số đông «nhải con».

Nhà báo Phi Luật Tân Vic Barranco, viết trên tuần báo «Examiner» là trùm TC « Mao Trạch Đông có thể đổ đồng tập hợp 35 triệu «nhải con» tuổi từ 12 đến 17, một kiểu «tập tự quân xanh con» vào thời Trung Cổ.

Barranco đã cho biết điều này là chiến lược của cộng sản để thắng chiến tranh tại Việt Nam và điều đó cho đến nay vẫn chỉ là tin đồn thổi.

Barranco viết : « Chiến lược mới của Cộng sản là chiến đấu với một bầy rắn con cộng sản không vỏ trang và chúng sẽ có hàng triệu tên trên khắp lãnh thổ Việt Nam ».

Barranco viết tiếp : « Đây là chiến lược của chiến tranh không vũ khí để chống lại các loại vũ khí hàng hậu của những người bảo vệ Việt Nam — một cuộc chiến tranh của rắn con để chống lại người lớn, một cuộc chiến tranh của thường dân để chống lại hộ đội vũ trang đầy đủ. Đó là một cuộc chiến tranh lạ lùng mà cuộc chính trị Hà-Nội và Bắc Kinh hy vọng thắng ».

Hội đồng Tôn Giáo Thế giới kêu gọi

NỮU ƯỚC (AP).— Một nhóm vật của hội đồng tôn giáo thế giới hôm thứ Năm yêu cầu lệnh ngưng chiến tại Việt Nam nên được kéo dài, kẻo có thể biến thành một « không thói gian người lạnh » và tiến đến các « sự thảm do thương

XEM TIẾP S TRANG 4

ĐỨC HỒNG Y SPELLMAN SẼ SANG VN dự lễ Giáng Sanh

NỮU ƯỚC 2-12 (UPI).— Đức Hồng Y Francis Spellman đem Thế Năm tiết lộ là ngài sẽ lái Hồng Kỳ trong 2 tuần lễ, nhân kỳ Giáng Sinh để viếng thăm các binh sĩ tại Việt Nam Cộng Hòa.

Đức Hồng Y Spellman hiện nay đã 77 tuổi và vừa được trao tặng « huân chương nhân loại » của Việt Quốc gia các khoa học Xã hội cùng với bà Lyndon B. Johnson phu nhân tổng thống Hoa kỳ và tài tử hài hước Danny Kaye.

Tình Hình CHIẾN SỰ

ĐÁNH LỚN SUỐT 9 GIỜ Ở TỈNH BÌNH-ĐỊNH

● 1 phi cơ dân sự trúng đạn Việt Cộng gần phi trường Quảng Ngãi

SAIGON.— Đài VOA tối 2-12 loan tin : Những đơn vị trong đợt nhất Sư đoàn Kỵ binh không vận Mỹ tại Nam VN đã giao tranh dữ dội với 1 lực lượng VC trong 9 tiếng đồng hồ ở tỉnh Bình Định.

Và khi cuộc giao tranh chấm dứt trên những ngọn đồi gần bờ biển người ta tìm thấy xác 69 tên VC, thuộc phân ngôn viên của Mỹ nói rằng các đơn vị trong Sư đoàn Kỵ binh ngày đã phát [illegible] — Trận cuộc giao tranh đã xảy ra tại địa điểm cách Saigon 480 cs về phía Đông Đông Bắc. VC đã lợi dụng trời sương khi các đơn vị phòng hộ châu và tiếp tục tiến qua khu vực này, để tấn công.

Xe tuần tiễu bị V.C giựt mìn tại ngã ba Cát Lái gần cầu Saigon

GIA ĐỊNH.— Vào khoảng 9 giờ đêm ngày 2-12, chiếc xe tuần tiễu của yểu khu Bình Mỹ mang số 130408 chạy tuần tiễu trên xa lộ

XEM TIẾP B TRANG 4

MỘT PHI CƠ KHÔNG NGƯỜI LÁI CỦA MỸ RỚT Ở BẮC VIỆT ?

ĐÔNG KINH (UPI).— Báo tin của Tân Hoa Xã nghe được ở Đông Kinh, cho hay một phi cơ Mỹ không người lái thuộc loại thám thính đã bị bắn rơi trên không phận thủ đô Hà Nội.

Bản tin của Tân Hoa Xã không hề biết tại sao phi cơ đó bị bắn rơi cả.

TỪ ĐẠI BIỂU C.P. ĐẾN Tỉnh trưởng, Quận trưởng..

● Do đâu có nạn tham nhũng và lạm quyền ?

✦ tường thuật của THÁI DƯƠNG

SAIGON.— Phiên họp sáng ngày 2-12-66 của QHLH khai mạc lúc 9 giờ 20 với sự có mặt của 85 dân biểu. Mở đầu ông Chủ Tịch UBTH giới thiệu các thượng tướng viên sẽ trình bày trước QH các vấn đề Hành Chánh, Tư Pháp và Lập Pháp.

Khuyết điểm của Hành Chánh VN

Thuyết trình viên, ông Phạm Đình Hưng nói rằng Quốc Hội Lập Hiến phải có giải biện nhằm giúp vào HC Quốc Gia song song với việc thiết lập các cơ quan công quyền nhưng phải đặc biệt chú trọng đến các hạ tầng cơ sở.

Đề cập đến nền HC Vùng, thuyết trình viên đại khái nhận định rằng sau cách mạng 1-11-63 quyền hành của Đại Biểu Chánh Phủ tự nhiên gia tăng rất nhiều do sự kiện nhiệm chức vụ nầy của vị Tư Lệnh Vùng Trong phạm vi Vùng, vì Tư Lệnh Vùng hiện nay có toàn quyền quân sự lẫn Hành Chánh chi cho thiếu tự cách phân phát ngân sách và công sản riêng là Vùng biên thành như trước ngày 1-1-1956.

Về nền hành chánh Tỉnh, thuyết trình viên nói rằng theo dự số 57 A Tỉnh Trưởng do Tổng Thống bổ nhiệm không phải thuộc cấp của Tổng Trưởng Nội Vụ mà thuộc Tổng Tham Mưu Trưởng và chịu trách nhiệm nặng về an ninh và trật tự công cộng trong địa hạt tỉnh. Do đó cái Tỉnh Trưởng không còn đa quyền hành để thực hiện các sáng kiến của mình và khó giữ thái độ độc lập vô tư và cương trực.

Người ra vì quyền lợi của Hội Đồng Tỉnh quá có hợp không thể kiểm soát được việc làm của Tỉnh Trưởng.

Về nền hành chánh Đô Thị thuyết trình viên nói rằng Đô Thị Chợ Lớn là hầu hết các khuyết điểm của nền Hành Chánh Tỉnh được tìm thấy trong nền hành chánh ĐôTh. Về cấp quận, theo ông Hưng, cũng như Tỉnh Trưởng hiện

XEM TIẾP A TRANG 4

TRÊN ĐƯỜNG SÀI GÒN — VŨNG TÀU Việt-Cộng TẤN CÔNG một tàu buôn PHÁP

SAIGON.— 10 phát súng không giựt đã nã vào 1 chiếc tàu buôn của Pháp vào hồi 14g 30 ngày 2-11. Chiếc tàu buôn nầy của hãng MM tên là Sindh, lúc ấy đang chạy từ Vũng Tàu vào bến Saigon.

Cả 2 người trên tàu bị thương nặng, nhưng chưa biết quốc tịch của 2 người đó.

Vào lúc chiếc tàu bị tấn công tàu đang ở khúng giữa đường chạy từ Vũng Tàu vào bến Saigon. Thấy thủ đoàn trên tàu đã được chống kiến nó rằng VC đang có súng máy và vào tàu. Quân đội VNCH đã khai hỏa lập tức bắn vào phía có VC ẩn núp.

Chiếc tàu buôn Sindh chỉ bị trúng đạn của VC vào những phần ở trên. Cho lúc ấy phía sau chiếc tàu buôn nầy, cũng có 1 chiếc tàu khác ngược chạy vào bến Saigon ; như ý người ta không biết chiếc tàu thứ hai có VC tấn công hay không.

Phái đoàn Hàng không T.H.Q.G đến Việt Nam KHÁNH - THÀNH ĐƯỜNG BAY MỚI SAIGON — ĐÀI BẮC

SAIGON.— Hồi 14 giờ 30 ngày 2-12-66 chuyến phi cơ China AIR LINES Hàng Hàng Không Trung Hoa Quốc gia) Tô Đài Bắc đã hạ cánh tại phi cảng Tân Sơn Nhất, Đây chuyến bay khánh thành đường Hàng Không Saigon Đài Bắc và Đài Bắc Saigon của hãng CHINA AIR LINES.

Ra tận phi trường đón tiếp phái đoàn bao chí Trung Hoa Dân Quốc cùng hai ông Chủ Tịch và Tổng Giám Đốc Hàng Không Trung Hoa Dân Quốc, chúng tôi nhận thấy có cựu Đại Tướng Hà Liên Đường kiêm Đại Sứ Trung Hoa tại Saigon, Trung Tá Phạm Long Sửu Tổng Giám Đốc Hàng Không VN nhiều viên chức cao cấp trong công ty Hàng Không VN và khá đông các đại diện báo chí Việt ngữ và Hoa văn ở Saigon.

Phái đoàn báo chí Đài Bắc sang Saigon có hơn 10 người, do 2 ông Ben Y.C. Chow Tổng Giám Đốc Hàng Không Trung Hoa Quốc Gia và ông T.C. Chien Chủ Tịch Công Ty Hàng Không T.H.D.Q. hướng dẫn.

Rồi phi cơ phái đoàn được mời vào phòng khách danh dự. Nhưng sau đó tất cả các đại diện báo chí của Trung Hoa Dân Quốc được sang cùng ra của hành khách, để khám xét hành lý và kiểm soát giấy tờ; theo luật lệ của phi cảng.

Hai ông T.C. Chien và Ben YC Chow ở lại phòng khách danh dự để trả lời vài câu phỏng vấn của các đại diện báo chí.

Theo ông Ben YC Chow, Tổng Giám Đốc Ngân Hàng Không TNDQ thì ông hy vọng rằng đường bay Saigon Đài Bắc rồi đây sẽ thịnh hành với nhiều khách hàng và vận tải hàng hóa.

Ông Chow cho cho biết thêm trước khi khánh thành đường mới ở Đài Bắc ông đã lưu tâm và sắp sẵn khá cho toàn tờ nhiều ngày nay.

Trong dịp này ông Chow cùng giới thiệu với các đại diện báo chí ông T.C. Chien đương kiêm Chủ Tịch và cho hay Hàng Không Trung Hoa là cựu Đại Tướng của Trung Hoa Quốc Gia.

Hất một xa-li có TRỊ GIÁ 200.000đ TẠI PHI TRƯỜNG TSN

SAIGON.— Bà Nguyễn thị Hai Chân 38 tuổi, ngụ tại đường Nguyễn thiện Thuật, mới ngoại gần 2 năm trên ngày 1-12 bà sắp sửa lên Saigon Điện phi trường Tân son Nhất, được xem là hàng đầu nữ đến khách của Cannelle (đường Tự Do), bà Chân vừa ý bà quên mất 1 xấp đồng chiếu đã gấp gọi đang đến 200.000 đồng. Bà Chân đã của nước đi mình chả chức xách.

TỔNG THỐNG PHÁP DE GAULLE TUYÊN BỐ Không có chiến tranh V.N NẾU ÂU CHÂU ĐOÀN KẾT

BALÊ (UPI).— Hôm 2-12 Thủ tướng Ngô sĩ Alexei Kosygin (hiện thăm viếng Pháp) đã gặp Tổng thống Pháp Charles De Gaulle để thảo luận về lời kêu gọi của Pháp tiến tới một liên minh Đông Tây nếu đạt được hòa bình thế giới và trợ giúp các quốc gia kém mở mang.

TRỘM HÀNG TRĂM ĐẦU MÁY MAY

SAIGON.— Không ngờ tiền thưởng 9-65 vừa qua, 1 chiếc xe chở những hàng hóa ngoại quốc đến Saigon. Một số máy may được cần lên bờ 5 lần. Thương Mại đường Trần Quốc Thịnh mình Thế (Khánh Hội). Trong thời gian chở hàng hóa ngoại quốc chở lên thì tay đã lấy hàng vứt tại kho 5 có một số chức vào bao cụ thông trộm hàng trên đó, nay nay vẫn đã phát hàng.

Trong ngày 1-12, sáng chốc trách bắt được tên chủ chốt trong tiệm đang đi tiêu hàng. Bạch Đằng Được biết tên trộm tuổi ấy là Nguyễn văn Nhơn ngụ Tiền Giang — hy gang là công việc sẽ hoàn tất vào cuối tuần nầy.

Cho rằng bị chụp lén «MỸ NHÂN KHỎA THÂN» KIỆN tạp chí «chịu chơi Playboy» đòi bồi thường 2 triệu Mỹ kim

LOS ANGELES. (UPI).— «Mỹ nhân khỏa thân trong những năm vừa rồi nên tạp chí «chịu chơi Playboy» vừa bị đòi bồi thường vì đã không chụp chuẩn mà có lấy lên «ảnh quý», cô đã đòi đến trước tòa, buộc tạp chí trên phải bồi thường 2 triệu Mỹ kim, vì đã xâm nhập đời tư của cô.

Trong lá đơn kiện gửi tòa «Mỹ nhân khỏa thân» Linda Jean Mason Veronka 18 tuổi, cũng đã nói cho tòa ra lịch người phải biết các khó khăn của cô.

Cô Veronka cho rằng các tấm hình khỏa thân của cô đã được chụp lén một cách vội vàng khi cô ngồi cô 19 17 tuổi, trong khi đang xông

XEM TIẾP 1 TRANG 4

Y-KIẾN CHÚNG TÔI CHÁNH - QUYỀN VÀ BÁO CHÍ

bài của QUỐC-ẤN

II.— Thường thường thì những Chánh quyền độc tài không hề muốn có một báo chí, và nếu bắt buộc phải có thì họ thích một số báo tay sai, làm công cụ riêng cho họ mà thôi.

Một thí dụ điển hình là Chánh phủ Ngô đình Diệm.

Diệm chỉ cho báo ra đúng 13 tờ thôi và dùng đủ cách để không có báo chí. Nhưng vì Quốc gia nầy vốn cần mang danh hiệu là cộng hòa, là dân chủ cho nên Chánh phủ Diệm vẫn phải để cho một số kỳ giả cùng đều viết lách.

Ai cũng nhận thấy Chánh phủ Diệm phải hoạt vụ - tin cậu báo chí vô cùng, như lúc tình viên, Phật tử biểu tình chống sự đàn áp tôn giáo, báo vệ sự do tín ngưỡng chẳng hạn. Những chuyện xảy ra giữa Saigon, cả nước và khắp thế giới đều hay, thường tin viên ngoại quốc đánh đi tìm tin, báo chí, và tuyên truyền hành, đều phát chanh khắp hoàn cầu trường thuật tỉ mỉ các biến cố tại Việt Nam, thế mà báo chí V.N. chỉ được phép đăng những cáo chính. Người đến không cần đọc báo nữa, tìm báo ngoại quốc, nghe đài phát thanh Âu Mỹ để hiểu rõ tình hình V.N.!

Thật là một cái nhục cho báo chí và là một sự khó dại cho bạn đọc đó !

Người đến V.N. muốn biết những chuyện xảy ra trong nước lại phải đọc báo ngoại quốc, nghe đài ngoại quốc ! Như vậy, thì sự tin báo chí còn gì ?

Ta biết rằng viên đã báo chí V.N. đặc biệt hơn bất chế các nước tiền tiến nhiều.

Ở ngoại quốc, người ta có nhiều cơ quan thông tin, phải kiểm hàng báo mua... khác hơn báo chí. Không một tờ báo Âu Mỹ nào lại đăng những « Tiếng đồn hão » và chuyện đuổi nhà đuổi phố, cũng nghệt, đăng rác hồi thời nhơn báo chí V.N. Các chánh phủ nói lắn cần dùng đến báo chí là phải trả tiền rất đắt.

(Xem tiếp trang 4)

4 TÊN V.C MANG 2 THÙNG THUỐC NỔ MƯU TOAN PHÁ HỦY BẾN TÀU VÀ CÁC TÀU ĐẬU TẠI HẢI CẢNG MỚI Ở XA LỘ

● Tịch thâu 1.032 bánh thuốc nổ

SAIGON.— Theo nguồn tin của phái ngân viên quân sự Việt Nam cho biết, hồi 16 ngày 1-12-66 có 4 tên V.C. đến Ấp Thảo Điền Xã An Phú Gia Định (cạnh Hải Cảng Quốc Đệ 4 Xa lộ Saigon), mang theo 2 thùng thuốc nổ mang nhân lịch của Trung Cộng.

Hai thùng thuốc nổ nầy nặng cộng là 1.032 bánh thuốc nổ và mỗi bánh trọng lượng nửa cân Anh.

Cùng theo nguồn tin tiết lộ nên thì 4 tên V. C. nầy dự định sẽ mang 2 thùng thuốc nổ cùng giờ thì tới sông để giựt phá bến tàu và những chiếc tàu đậu ở hải cảng mới nầy. Tuy nhiên ý muốn ấy chưa kịp thực hành thì, bọn chúng đã bị quân ta lập tức khám phá.

Số thuốc nổ bị tịch thu.

Cần nói thêm rằng việc phát giác nội vụ do công của đơn vị Nghĩa Quân ấp An Phú.

Sau khi tịch thu được 2 thùng thuốc nổ Nghĩa Quân Ấp Phú đã mang 1 tiểu đội đến vùng nầy bao vây nhưng 4 tên V.C đã tẩu thoát mất dạng tự lúc nào.

Đập Rạch Trà bị V.C. giựt mìn

GIA ĐỊNH.— Không 10giờ

MỞ THÊM Chợ Trời Mới VỚI 1165 SẠP

SAIGON.— Hơn 300 bàn hàng ở chợ trời cũ (Tân thất Thiệp) được cấp sạp tại chợ trời mới đã rút thăm chia chỗ nhiều, qua đã hợp tại phòng hội Tô Đô chánh để kiểm điểm lần chót các điều hiện cần thiết trước khi nhập sạp.

Trong phiên họp, Trung tá Nguyễn như Ngọc, Phó Đô trưởng Nội an, chủ tọa đã trình bày rằng Tân Đô chánh hết sức chú tâm nguyện vọng bạn hàng chợ trời sớm có sạp để buôn bán trong các dịp lễ lớn sắp tới.

XEM TIẾP H TRANG 4

TRỘM HÀNG, CHỢ ÂM PHỦ, CHỢ TRỜI I NHỮNG PHA «TRINH THÁM» TRONG VIỆC CHUYỂN VẬN HÀNG LẬU

✦ của TRẦN.TUẤN-HẢI

II.— Khi những chiếc xe ..... đến ăn chỗ để lậu tỏ Thủ Thiêm cấp bến Bạch Đằng, là những tay b. o lậu ngang nhiên mang hàng lên bờ, để sau những chiếc tải tres ở sau ! sải chiếc xe gắn máy. Thế là xong !

Điều là lòng là bọ để để lậu vào các chiếc tải tres ở phía sau những chiếc xe gắn máy, nhưng những chiếc xe nầy không phải của họ là chủ, mà đều đặt hoặc là trong lúc đã đã vào tuổi là cũng không có những người chủ của các chiếc xe ấy ở nơi đó... Ấy mới là điều đáng xem là «trinh thám».

Vì sao có những chiếc xe không chủ ?

Khi chở hàng sang bến Bạch Đằng thì những tay chở hàng lậu vì người sau hàng lậu đã « xáng tăng » với nhau lắm... tại rồi.

Vì vậy cho nên khi những người chở hàng lậu cập bến, họ chỉ cần nhìn thấy những chiếc xe gắn máy đang hiện đậu đúng đến hiện đặt là họ giao hàng cho chiếc xe Thủ là đi ngay, nhưng những chiếc xe nầy không phải của họ.

Đã sau vào ngày thặt giao hàng lậu để trang vào chợ xâm phá chúng tôi cần phi nhận được điều sau đây :

XEM TIẾP B TRANG 4

CHUYỆN MỖI NGÀY

● MÁCH LẺO và LƯỠI LỆ phụ trách

Những lạm

Người ta bảo rằng, bất ông Marcus ra tranh cử Tổng thống Phi luật Tân, ông đã « quánh » ra 2 chuồng lịn vận động tranh cử.

Chưởng thế nhất là nếu ông đắc cử, ông sẽ miễn nắt vấn bạch sau đến mặt nước, bọn đực khoái công quỹ, bọn thứ nhất bắt lũ trong gường máy nhà nước.

Chưởng thế hai là ông « tung » bà vợ... mỹ nhân, đẹp như tiên giáng trần cho mình, để vận động khắp vùng trung nước. Cái nội cá cái nhan sắc diễm kiều của bà Marcos cũng đủ... tên bắt rắm rắm cứ trí bắt cả nam lẫn nữ đến nghe nói chuyện.

Thế là ông Marcos đắc cử Tổng thống Phi luật Tân thiệt. Chẳng có ông nào bắt bẻ bảo bảo vận động tranh cử bao không nhưng vừa đây, người nói ông mân thắt cái chuyện quái đản đến sạch sẽ trong gường máy chính quyền. Ông cho « bọ » bám mặt bắt bây ông lớn trong chánh phủ đã chăng lạm xe sa thải vào 3 triệu ruồi đồng, chẳng một triệu Mỹ kim và tính ra tiền VN. cũng là 170 triệu tỉ rồi.

Đó chỉ mới là một vụ được « khui » ra trong 1001 vụ khác. Rồi mới bên qua đây, mấy ông ở Quốc Hội nhà mình cũng đã « khui » nguyên nhân cần cái tại mạn nhiều lạm trong gường máy nhà nước từ trên nầy qua tên khác, từ cấp dưới đến cấp trên.

Hồng hiểu mấy ông nầy đến hiểu có đám đi tới nơi không, hàng nách đến chừng một vụ vụ điều hành tại nhà mình đã chẳng mình là bắt nói cho mấy bạn trong phòng, đến nhà vết không mấy hàng sau m lo với mấy cái tiếng « những lạm, chất nát » gì gì đó nữa.

Hồi ông Diệm, lúc nào ông cũng hà hơi lẽ thanh trong tuyệt nhà, hài tới hài lui những lạm, nhưng tới chừng « bám » m thì gia đình nhà Ngô quả là chân tì cái chuyện đục khoét công quỹ, mấn gần trên xương mấn thăng dân.

RM sau Cách mạng, Đại K. nầm Chánh phủ và quân đội, lại đưa ra cái lịnh rất kêu, hà hà lỗ 100.000 tỉ tiền tên, là « bắt » phải « lên, RM cuộc, chẳng ai ngờ chẳng « bắt » cho cái tuyệt vời nầy, chỉ biết rằng, thiên hạ đến là Đại K. cũng phải đình bên vụ đã bắt bọ « bắng nguyên quốc » tên chực tiếng nhẹ mang chúng triệu khác, và bắt giữ cống phẩm phẩm mình xác người.

Cần nhiều người khác cũng nói, nói gần nhau là cho cuộng cái lì khẩu, nhưng... khi mau phân giải.

Vì vậy mà thiên hạ phải xin nhắc nhở mấy ông xử đến hiểu nhà mình. Là đưa cái mốn «những lạm thất nát» gì gì đó lên bàn mà thì phải nói cho tới... ngoạng. Nếu nói chẳng, chỉ là... gắt cho đã nghe mấy con... vì trăng đó mà thôi.

Nói và làm qua là 2 việc khác nhau. Cần làm tốt nơi tốt chẳng thể lại là một chuyện khác nữa.

TOÀN CƯỜNG HIẾP 1 THIẾU NỮ 5 cọp yêu rắn xanh bị bắt

BÔ THÀNH.— Vào lúc 5 giờ sáng 2-12, cô Phạm thị L. 17 tuổi

XEM TIẾP I TRANG 4

bình minh Kịch Trường

Khảo luận về nguồn gốc cải lương trong nền ca kịch V.N.

QUÁ TRÌNH PHÁT TRIỂN NGHỆ THUẬT

HÁT CẢI LƯƠNG TỪ 1916 ĐẾN 1945

Nguồn gốc phát sanh

Nghệ thuật hát cải lương, gồm ca, nhạc, vũ có điển lồng trong kịch thể, chắc chắn không ở nguồn Hát Bộ — tuồng cổ — phát sanh hay sanh cái ra, mặc dầu trong khởi phát biểu bên khai, nghệ thuật này có vay mượn ít phần hình thức để bổ túc mà lại là độ nên ca nhạc cổ điển và khu cổ kích thể, truyền của miền Nam nước Việt, chứ tạo nên, đựng 6 bản Bắc, 3 bản Nam, 5 bản Oan, 7 bài lý và các bản phá, phối hợp nào các lớp diễn thoại bằng văn vần, vẫn xuất điển cần bản điển xuất và có dụ vào ý thức kịch thể học được của Pháp ở phần Trung Học mà sáng nên. Nên gọi nghệ thuật ấy là ca kịch (như Opérette của Pháp).

Giữa cuộc Âu Châu đại chiến 1914-1918' Miền Nam nước Việt, dưới ách thực dân Pháp toàn dân đều mượn thú vầu ca làm môn giải trí thiâu nhôt. Do đó mà nền tân nhạc cổ điển đặc biệt về điệu «tài-tử» hay «thính phòng» miền Nam tứ mực thanh hành. Miền Đông như Cholon, Gia Định, Gò Công, Biên Hòa, miền Tây như VinhLong Sađec, Mỹ Tho, Bạc Liêu, v.v.... các tài tử ca nhạc các hội cầm kỳ, thi hoa đua nhau nây nở. Đâu đâu cũng có người mộ điệu tranh nhau học hỏi, tập dượt, bắc lâu, đôn ca, ý thức kỹ thức đầy mạnh đến thế hiện rõ rệt từ trong những [illegible] tao mạc dưới cổng làng, trên giòng trăng nước, cho đến thao thao phố tài đôn ca, hát cả trên sân khấu một vài rạp hát bộ, nhưm những buổi lễ hội lớn lao.

Sự trang ấy nảy nở trước ở vùng Long Hồ, tỉnh Vĩnh Long, nơi được xem là đất giàu phong thế văn nghệ, mà chỉ với gánh TRẦN QUAN QUÔN, kinh lịch Tuồ Ảo, một tài hoa xuất chúng về cầm, kỳ, thi, họa, có nhiều khả năng sáng tác nhất, đã được người trong điệu cầm ca chấp nơi ca ngợi là mực thước chánh tông, vẫn là bực trên yêu quý của hai đành sự được sùng bái nhất đương thời. Ông PHẠM ĐĂNG ĐÀN Ông THỦ BỔN THIÊNG. Nhà cầm quyền Pháp lợi dụng ngay cơ hội tốt, mượn phong trào chơi ca làm lợi khí tuyên truyền để quyến góp tiền nhân dân giúp «Mẫu Quốc» đang lâm nguy. Khắp hiệu «Bảng Nam phục bạc đành đỗ Được tức được thực dân tung ra và khai thác Quốc Trái» điên triệt để.

Đầu năm 1916, một phái đoàn kịch tiên khởi, vô tính dật viên gạch đầu tay cho nền mộng bắc cải lương được khai sanh tại rạp hát tuồng cổ duy nhất tại tỉnh của ông Trần văn Thiết, nghiệp chủ là thân sinh của thầy, lấy tiền giúp «Nước mất bên kia trôi».

Ai khéi xướng ra buổi hát lịch sử ấy ?

Một đạnh sĩ tài hoa là ông Tăng Hữu Định (tục danh là Thầy P he mười hai, (vốn dòng dõi một công thần nhà Nguyễn. Ngài Tăng Phước Hiệp, thân hoàng bổn tỉnh, ông đã [illegible] giới nghệ sĩ cổ nhạc [illegible] Khuê tự Tư Tân [illegible] Lạc huyền cầm, vốn [illegible] tại [illegible] Thị Nghe, [illegible] 19 tuổi Công nên [illegible] đã quá cố là quê quán ở Sađec.

Được tin, nghệ sĩ Hữu Phước xác cầm về hoàn chỉnh của một bạn nhạc sĩ nghiên nên chính H.Ph. đã giúp đỡ nhiều chân cất cho đâu. Trong khi đó, người dân bà xung mình là vợ của Tư Thu mốc tiền do của chồng vừa tết thở lấy 200 đồng và xin thêm của Hữu Phước 400 nói để chôn chồng, nhưng... bà ta trốn mất.

Vốn là bạn của Tư Thu, nghệ sĩ Hữu Phước nhớ chứng tôi loan tin nầy để kịp thời chạy đúng mánh lới làm tiền của ai đó toan đi... bán cái xác nhạc sĩ Tư Thu đã chôn cất rồi.

Vì đành chỗ cho trường **KỊCH TRƯỜNG** chúng tôi xin tạm gác các bài thường lệ lại một kỳ.

Quanh cái chết của NHẠC SĨ TƯ THU

CÓ CHỨNG CÓ KẺ ĐI BÁN XÁC CHẾT?

ĐÂY, CA SĨ VỪA NỔI DANH TRONG LÀNG DÍA MÀ NHIỀU NGƯỜI MUỐN BIẾT.

HOÀI-VĨNH-PHÚC

VỚI CÁI MỘNG BAN ĐẦU ĐƯỢC MANG

BIẾT HIỆU LÀ « HỮU-PHƯỚC H »

Nhiều đại ban đã đến tìm H.V.P., hưng...

BÀI CỦA H. CÔNG MINH

Theo đôi chương trình cổ nhạc của Đài phát thanh Sàigòn hàng ngày, chúc chân có nhiều thính giả sẽ phải thắc mắc một điều là : trong vòng 6 tháng trở lại đây với cái tên Hoài vinh Phúc được giới thiệu mà giọng ca trình bày lại là... Hữu Phước ?

— Nghệ sĩ Hữu Phước có cái tên mới nữa chăng ? Xướng ngôn viên của đài phát thanh giới thiệu lộn chăng ? ?...

Thắc mắc và tự đặt câu hỏi như thế của một số thính giả có địp quen với nghệ sĩ, với bảo chí Khi trường được thôi mão ngày khi được giải thể : Hữu Phước Hoài Vinh Phúc là 2 người có 2 tên khác nhau mà trăm phần trăm.

Một trường hợp... ăn khách

Trên sân khấu, trên địa bàn thu đia có nhiều trường hợp ăn khách bất ngờ, mà những ông bà bầu, những chủ hàng kinh nghiệm và sành tâm lý đều chộp lấy cơ hội khai thác ngay để hưởng lợi trong nghề nghiệp.

Nữ nghệ sĩ Thanh Hương có giọng ca đặc đáo đào trẻ Lệ Thủy chộp lấy hưu hướng mang về cho hãng Long mốt địp khai thác tờ khi đoàn « Tâm Vàng » tan rã đến nay, để trù em bé Lệ Thủy tạm tênh đóng vai phụ, đến trò thành một « thân tượng » của một đoàn bài trong cùng ty Kim Chung và đã lãnh được Huy Chương Vàng Giải Thanh Tâm năm 1964

Hề cả thu nhi ăn khách (Sau Hề Minh) là Vân Hương cũng có « đệ tử ruột » của giọng ca ấy là Hề Sa Bảo Nhu vừa được ăn khách với anh hề nhỏ thì liền bị bầu Long « đem về » khai thác triệt để với một giao kèo đu sức kéo « Si cút tơ » mới tuanh !

Trên đây là hai trường hợp đã có kết quả tốt đẹp cả hai phương diện trên sân khấu địa bàn thu đia - Hai tài đông khách và bán đia rất chạy của hai giọng ca mới Lệ Thủy, Hề Sa giống 2 giọng ca cũ còn được khán giả thành giả ái mộ tên thường giọng ca (xin lấp lại là còn được khán giả tán thưởng giọng ca).

Tuy nhiên 2 trường hợp ca giống trên đây chưa đưa đến một sự lầm lẫn cho khách mộ điệu, hàng trường hợp mới đây của ca sĩ Hoài Vinh Phúc, Vì do đó mà tên Hoài Vinh Phúc đương thời được người ta chú ý nhiều nhất là giới bầu bì và chắc rằng trong đó có ông bầu Longtl Khán giả thính giả chú ý với trường hợp mới là ngỡ rằng đưa đến sự hiểu lầm để tên mua đĩa về nghe kỹ lại. để tìm dịp xem cho biết mặt...

Bán tánh bài tính nơi ý vì giọng ca của Hoài vinh Phúc quá giống của một anh kép tài đành bực triện đương thời nên cũng tìm dịp biết mặt, để xem mặt mày có giống (sân khấu) không ? trường mạo có phù hợp với sân khấu không ? đặng điều kiện mới về cùng tác...

Đây, HOÀI VĨNH PHÚC, sẽ chánh thức ra mắt khán giả trong buổi hát đặc biệt chiều thứ Bảy 3-12 ngày tại rạp Hưng Đạo, đến sân khấu Thanh minh, Thanh Nga.

Nhiều giọng ca Hữu Phước

— Nhắc đến «Hoài Vinh Phúc» anh Trần Tử Vân anh Chủ Biên kịch trường «Bình Minh» như sực nhớ có đọc giả gởi thư đến hỏi nên phải tôi tìm gặp Hoài Vinh Phúc để xin một cái hình đem về đăng trên báo giới thiệu đăng thời để «giải đáp thắc mắc.»Hữu Phước và Hoài vinh phúc khác nhau... Và sau đây là sự tìm hiểu;a khái về ca sĩ HVP sau cuộc phỏng vấncủa chúngtôi Hoài Vinh Phúc tên thật là Nguyễn văn Phúc Quê Quán tại Mỹ Tho sinh năm 1945 (23 tuổi) đang phục vụ trong ban văn nghệ cảnh sát của Tổng Nha chưa lập gia đình đang sống độc thân với cha mẹ tại Sàigon.

Vì nhiêm giọng ca của Hữu Phước quá bộ « Trăng Sui Dây Nguyệt » nên tên ca thêm vào thì với nhiều bộ chu khác cùng do Hữu Phước ca. Bạn bè khuyến khích trong nhóm địp đi ca tại các tiệc khi đông nghe ca thì giọng ca quá « ngọt » như Hữu Phước, nên anh cố luyện kỹ thuật ca cho giống hoàn đẹ được bạn bè gọi là Hữu Phước đó ?

Theo lời Hoài vinh Phúc, đến bây giờ anh chẳng coa thấy gì gò bó giọng ca để cho giống HP mà ca thật tự nhiên, nhưng không sao tách được khác cái ảm hưởng tự bước đầu, nên cách khác là anh muốn ca khác hơn cũng không được. nghề là vấn phải ca theo cái « kỹ thuật Hữu Phước ».

Muốn trở thành một nghệ sĩ sân khấu, nhưng...

Hoài Vinh Phúc ca bộ đã đầu tiên chung với Nọ Nghệ sĩ Bạch-Tuyết «Ve Sầu Đêm Nào», (chính tôi quên hỏi tên tác giả) cùng là bài đầu anh ung ý như trong số trên 20 bộ đã thâu trong 5 tháng nay bởi hãng « ContiNental » sản xuất

Giới thiệu cho Hoạt Vinh Phúc với hãng đĩa do hai nhạc sĩ Tân An và Ngọc Sơn,

Ngoài biệt tài lầm cho thính giả lầm là Hữu Phước qua kỹ thuật cả vọng cổ, Hoài Vinh Phúc vẫn ca được một số bài nhỏ khác về cổ nhạc và tân nhạc, tuy nhiên hay còn yếu.

Qua 2 lần tiếp xúc và tìm hiểu sự mong muốn của Hoài Vinh Phúc về tương lai cuộc đời thì anh vẫn mong muốn Có ngày trở thành một nghệ sĩ sân khấu nhưng... đến nay vẫn chưa có người dìu dắt lại nơi anh còn phải thi hành bổn phận công dân 2 năm nữa mới mãn hạn,

Đã được nhiều sân khấu chú ý

Vẫn theo sự thể lộ của chính Hoài Vinh Phúc thì sau khi đưa của anh thâu được thì phát thanh giới thiệu nhiều lần, anh đã được các đài phát thanh Sàigòn Chợ (trước hơn hết— chúng tôi đoán đúng) Kim Chưởng, Hương Mùa Thu, Tân Hoa Lan tìm gặp mời cộng tác.

Nhưng, sau khi biết anh là một người thất thiu, tập làm tiếc sở vả... đành chịu, cũng có vẻ thất vọng hứa sẽ tìm địp thuận tiện và bảo lãnh cho anh được đi hát, nhưng sau khi anh đã ký anh hay cũng khước từ, vì tất nghệ sân khấu chưa cho anh một tin tưởng mình lắm! ở ngày mai đến phải bỏ chỉ làm đã có một nếp sống và đường lương cao hơn.

Hoài Vinh Phúc tự biết mình chưa đủ, khi anh chưa có dịp xem các nghệ sĩ tên tuổi trình diễn trên sân khấu, và rất tỉ đi xem cả trường Riêng chúng tôi cũng lấy làm tiếc cho Hoài Vinh Phúc, có được giọng ca độc đáo, có được quyền mới khá sáng và vốc đàng trong đời mới hạp cho sân khấu đời hôm nay, bởi lẽ vẫn có nhiều trường hợp thua thiệt và thất lợi...

Xem trang 3 :

Cho buồn LÒNG AI

◆ của DƯƠNG TRỪ LA

Quanh cái chết của NHẠC SĨ TƯ THU

CÓ CHỨNG CÓ KẺ ĐI BÁN XÁC CHẾT?

Ký Kịch nghe điện thoại...

NHỮNG CHUYỆN TRONG LÀNG

Buồn quá quá đi thôi !

— Allô, kỳ kịch.

— Vân có đây.

— À, tôi đã nghĩ « Sao Ngân Phương » rồi.

— Vân Sa đó hả ? Còn con Sáu đâu ?

— Anh muốn hỏi con Kiều My Vân của tôi à ! Trước nó cũng làm nghề nhưng không đủ sống bị giả đi làm rồi con tui nghề nghiệp tiến đến các nước sáu sôn nên... buồn quá !

— Uà cho vụ gì nhập đoàn nghề ví lưu động của ông Hoa kỳ nào đó Vân Sa tính sao ?

— Ở, cho giỏi cái thành điều của ông trong tới đây, nhưng mà... cũng ngán quá.

Nghe Vân Sa tâm sự mà bất buồn lây...

Bầu.. cầm tạ đây rồi

— Allô, Kỳ Kịch ơi ! Tui cho hay nghen : Thăng Hữu Lợi và con Yến Thu của tui bỏng có kỳ giao kèo với S.N.P.

— Sao vậy ? Kỳ là chắc hơn không ?

Đâu được. Tui sẽ lấm gánh mệt cách đại quy mô mà, Tụi nó kỳ rồi... kẹt sao ! Nhờ anh chuyện lời của tôi cầm tạ anh Trần nghen.

— Mà... ông là ai đó ?

— Thì cứ nói là « Bầu cầm tạ » tức nhiên anh Trần biết liền.

À, thì ra xứ. Bầu Quí mà.

— Ơi.

— Nhờ chú cho ba chữ, loan tin rằng : Đệ tử của Cô Đăng lập thành « nhóm văn nghệ Nguyễn Du » đến ngày 4-12 sẽ đi thi tại rạp Thống Nhứt.

— Chắc ăn không đó ?

— Cô đường lắm. Đã khảo thử một lần. đụn hàng ba rồi.

Ờ, cũng mừng cha. Vì kỳ sau tôi hàng « đến » chớ.

Ghét hay thương ?

Đến phiên, kỳ kịch tôi gọi :

— Allô. cho nói chuyện với kép Hoàng Long. Bên đây đây. giọng đàn bà quen quen đáp :

— Dạ, ảnh đi... mốc công rồi.

— Vậy, ai nói đó ?

— Thưa, em là Kim Ngọc. Chén ơi, con em nó giỏi ghê. Đàng cung lắm. Hồng có thăng cha nó em cũng hồng cần. Thầy nó cũng đi rồi, Thầy ghét lắm...

Chả đâu bà mà nói cái điệt nầy chắc sẽ... thương đầu rồi đa.

Gặp một cây khoái Cải lương

— Allô, gánh Chim Bằng » của em rã rồi.

— Hải Bằng đó hả ? Rồi lắm gì ?

— Dạ, bị giỏi em mấy Thiếu tá Nguyễn thừa Dzu thu lấm đệ tử nên cũng khốc lắm.

— Phải ông Dzu Đà nẵng ?

— Đúng.

Thôi rồi, một cây khoái cải lương.

Hận đời,,,,!

— Allô, bao kịch trường ?

Nghe cái giọng... lẻ nhẻ như người bệnh mà lại kêu khơi khơi, kỳ kịch, tôi đáp :

— Ơ, gì đó ?

— Tôi ngày « Thống Nhứt » rả đến giờ, tui sầu nhi. Khổ thay, chẳng bạn bè thăm viếng, mà cũng chẳng gánh nào kêu. Suy nghĩ mãi, tui không biết nhắc ai, mà chẳng ai nhắc tui, nên buồn, tui tui kêu nhà báo.

— Ông bạn là ai ?

— Bi giờ tui nhẻo lắm nhậu hoài. Tui có tài mà. Sao họ bạc đẩy tui ?

— Ông cho biết tên chớ.

— Thọ đen Vân Thứ đây.

Trời đất ơiiii vào đời,... chụp giựt hỏng ít chay việc cứ ở đó mà hận đời thôiôn... thất nghiệp lâu ngày bạn.

CHÚNG TÔI NGHE DÍA...

ÚT BẠCH-LAN

« Thương về miền Trung »

Nhạc : Duy Khánh
Vọng Cổ : Viễn Châu
Trình Bày : Út Bạch Lan
Hàng : Lam Sơn

OOO

— Đã bao lâu rồi không về Miền Trung thăm người em.

— Nắng mưa đêm ngày cách trở gió sương xôi đôi đường.

— Người ở cố về miền quê hương thủy dương.

— Nước chảy cho vương bao tơ tình thương.

. . . . . .

Qua đoàn nhạc êm đềm khúc chiều, đưa Vọng cổ bài đầu :

— Em chờ khi thu sang trên tùng mây xanh biếc nước sông Hương mấy lược chảy qua—chu..

Mây nước miền Trung vẫn được ru sầu,

Rồi cảu một đôt, cau như vọng lái ông lên :

Miền quê hương soi bóng ở / đem tông đến nào nuôi mấy cá / bỗ.

Thoang thoảng hơi may vỗ nhẹ dưới không đồ nhớ nhung ai xuôi tiếp ra qua bến Ngự để cho mình tiếc nhớ một mùa hoa.

Thành quách cũ trơ gan cùng tuế nguyệt tăng thu lộng tình thu thêm thu thiết gió thu vẽ ray rứt lạnh giá, ý sầu.

Khi sang một nhi. Viễn Châu trở lại điệu nhạc :

— Em bao thu rồi vầng lạnh lòng trai đi ngàn phương

— Một khi sương chiều phân hoa nơi phố phường

— Thấy bóng hoàng hôn bóng trăng thế

— Xá xôi ai có thương nhớ miền Trung !

Hai câu Thi tiết trên để điệu « Tàn cô phai duyên » qua bản Thương Vỡ Miền Trung ».

Tham Lam của Duy Khánh

Duy Khánh, một danh ca Tân Nhạc và là nhà soạn Nhạc cổ... bao chứng minh qua nhiều soạn phẩm.

Nhưng, qua Nhạc Phẩm T.V.M.T., chúng tôi thấy Duy Khánh... tham lam, tham lạm danh nghiệp Miền Trung. Chúng như lòng người nghệ sĩ sở quen « Thu Con Tàn Tình Miền Trung vào mấy Nhạc Phẩm Nay Thôi»

Ấy, sự tham lam của tâm hồn rất tình thương sự tham lam của thầng... nghệ sĩ muốn ôm trọn quê hương vào... lòng khi mông nhớ, nhớt là mong nhớ một bóng điểm kiểu ấy mà...

Chúng tôi không hiểu tại sao cảnh vật mà Duy Khánh đã trong Nhạc Phẩm là : Cô Đầu Huế, nơi sở Sông Hương. Núi Ngự. có «Phá Vân Sào có Giếi Thủy Dương chạy thẳo bài cết trăng cảnh vật ấy đồng là vật đất; THÀN KINH nơi mà lịch sử đã kể lại có Vua HÀM NGHI chống Pháp có Thánh Thất bị đày v,v.

Ấy thế mà Duy khách mang cho loài khác minh « Thương về miền Trung ».

Thưa : Chẳng phải miền Trung tất cả tình nào cũng có sông Hương Núi Ngự, Phá Vân Lăn ?

Và lại, Huế chưa đáng là điểm hình cho miền Trung có nhiều thắng cảnh và lịch sử khác nữa.

Nhưng, sự tham của thầng người nghệ sĩ vẫn chẳng lâm buồn ai, có thắng vẫn là cảnh Đế Đô lại trao cả tâm tình về Miền Trung có hơi thêm mộng ước.

Viễn Châu làm được gì ?

Nếu Duy Khánh thương về Miền Trung, đáng hơn là Cố đô Huế, nhất yêu tông cơn giữ đưa về thành quách cũ, yêu từ giòng sông Hương nước chảy nhẹ nhàn thì Viễn Châu đáo thính giả « nghe » thêm về Sông Hương, bến Ngự.

Nếu Nhạc của Duy Khánh mang tên mông mênh rà một Miền, trải lại Viễn Châu gom ý mấy câu vọng cổ đưa lối thăng về cảnh vật đất bản hành, lợi ca tiếng hát do đương trên giòng sông hộ hứng làm nổi hật tính chất Huế Đô.

Lẳng nghe từ lối nhạc sang lối Vọng cổ, chúng tôi cảm thấy thầng Viễn Châu đã được hình bóng tuồng lên kính mà ngày nào chúng tôi cảm tế chân cầu Bạch Hổ— Trảng Tiền !

Út Bạch Lan

Quả đã khéo chọn danh ca ÚT BẠCH LAN điểm đã bà T.V.M.T

ÚT BẠCH LAN đã đưa thính giả đi sâu vào lối mộng nhớ nhớ, thương thương một nỗi u hoài. Làm hoi chuyện buồn bực Trần đến nước lý điểm nhẹ lối thăng bài tâm tình ru nhe lòng nhân thế.

Bản chết và tâm hồn ÚT BẠCH LAN giáo tính cảm,lối ca của nàng như oán, như than, lâm rạy rứt tim hồn. Chọn ÚT BẠCH LAN trình bày bản này, chọn chúng tôi » bộ đĩa T.V.M.T đáng ghi vào LỊCH SỬ TÂM TÌNH, và lâm tài liệu? cho thế kỷ sau.

Phần Nhạc điểm ở bộ nầy, Viễn Châu đã đánh thính giả thường thức khá đầy đủ rồi đến qua Vọng Cổ cũng vừa. Không còn việc tuồng qua xoay lại nhiều lần mất đi cảm hứng.

Một bộ đĩa hay. HSV

Ở trên là Đoàn Văn Nghệ Không P.N được học nghành ở Việt Tân gia Ba.

Người ở mới lên chỉ là Ông Trần ngọc Trinh, Phó Giám Đốc Tài Chính kiêm Trưởng phái đoàn văn nghệ.

ĐOÀN VĂN NGHỆ

VIỆT NAM HÀNG KHÔNG

TẠI TÂN - GIA - BA

Nhân tuần lễ Văn Nghệ đành cho các Công ty Hàng Không vùng Đông Nam Á: Hong Kong Thai Lan, Mã Lai Á, Tân Gia Ba và Việt Nam Quốc Gia được tổ chức trong thế tại Tân Gia Ba, hôm vừa qua.

Theo các báo tại Tân Gia Ba thì đoàn văn nghệ Việt Nam Hàng Không, một trong những Đoàn đã được khán giả địa phương và quan khách nhiệt liệt hoan nghênh trong những lần trình diễn. Theo chủ chúng tôi được biết thì sở dĩ Đoàn Văn Nghệ VNHK được khán giả tham mộ hoan nghênh là nhờ ở tự trình diễn mang sắc thái dân tộc tinh như những Vũ điệu cổ truyền và những bài ca dân tộc mà trường nghệ viên VNHK là một sinh Tiếp viên phi hành đã giải thích rõ cách riêng mạch và duyên dáng. Theo vậy VNHK năm nay « Hàng đã mở mặt : Máy bay đầi khách, cho thế thêm Bông bán dọat cúp ở các Tỉnh, Bông Rồ và địch Vùng III C.T. Xe đạp lâm chuyện bài ngờ ở Vùng I, Bông Trôn gây sóng gió, Quần vợt hoạt động đều đều, lên và Văn Nghệ mang « Chưông Đông » đành vẫn được thêm đoạt kết quả rất mỹ mãn.

Chúng tôi thành thật chúc cho « VNHK » được chiếu mạy mắn trong năm tới.

(VĂN ĐẠI)

XIN GÁC LẠI

KỲ TỚI 8-11-1966

Vì bạn Trần tử Văn ngã bệnh thình lình, xin gác bài « Nhận xét 2 cô Bạch Tuyết và Hồng Ngọc trong N.C.V.T.N. » vào kỳ tới, gửi Bình Minh Kịch trường Thứ năm 8-12-66.

Cũng trong kỳ tới, bạn Trần tử Văn phân tách một điểm thật hại của Hề Triều trong soạn phẩm « Tiếng quốc gọi hồ »

Kỳ sau, thành thật cáo lỗi cùng bạn đọc.

Qua đài phát thanh SAIGON

SỰ LIÊN HỆ GIỮA BÁO CHÍ VÀ SÂN KHẤU

do ký giả Trần tấn Quốc trình bày

Theo chúng tôi được biết, hồi tuần nầy, Đài Phát Thanh Saigon vừa chấm dứt chương trình kỳ nhân cải lương.

Trong tuần cuối cùng nầy có hai văn nghệ sĩ nổi tiếng Đài, nơi mục « Diễn đàn tạp đa » vẽ các vấn đề liên hệ cải lương.

— Hồi Bảy 3-12-66, nghệ sĩ Ba Vân kể lại những vất vả ở về cải lương trong thời kỳ phát triển. Dịp nầy, Ba Vân có ca vài điệu ca thật xưa. Giới phát thanh đánh cho Ba Vân sau vào giờ giữa giờ trực tiếp truyền thanh tuồng cải lương khoảng 9 giờ 40.

— Chưa nhớt 4-12-66, vào 9 giờ 45 đêm, Kỳ giả **Trần Tấn Quốc** sẽ nói về vấn đề liên hệ giữa báo chí và sân khấu». Buổi nói chuyện nầy đường như đề chấm dứt chương trình kỷ niệm 50 năm cải lương của Đài Saigon.

Ký Kịch nghe điện thoại...

NHỮNG CHUYỆN TRONG LÀNG

Buồn quá quá đi thôi !

— Allô, kỳ kịch.

— Vân có đây.

— À, tôi đã nghĩ « Sao Ngân Phương » rồi.

— Vân Sa đó hả ? Còn con Sáu đâu ?

— Anh muốn hỏi con Kiều My Vân của tôi à ! Trước nó cũng làm nghề nhưng không đủ sống bị giả đi làm rồi con tui nghề nghiệp tiến đến các nước sáu sôn nên... buồn quá !

— Uà cho vụ gì nhập đoàn nghề ví lưu động của ông Hoa kỳ nào đó Vân Sa tính sao ?

— Ở, cho giỏi cái thành điều của ông trong tới đây, nhưng mà... cũng ngán quá.

Nghe Vân Sa tâm sự mà bất buồn lây...

Bầu.. cầm tạ đây rồi

— Allô, Kỳ Kịch ơi ! Tui cho hay nghen : Thăng Hữu Lợi và con Yến Thu của tui bỏng có kỳ giao kèo với S.N.P.

— Sao vậy ? Kỳ là chắc hơn không ?

Đâu được. Tui sẽ lấm gánh mệt cách đại quy mô mà, Tụi nó kỳ rồi... kẹt sao ! Nhờ anh chuyện lời của tôi cầm tạ anh Trần nghen.

— Mà... ông là ai đó ?

— Thì cứ nói là « Bầu cầm tạ » tức nhiên anh Trần biết liền.

À, thì ra xứ. Bầu Quí mà.

— Ơi.

— Nhờ chú cho ba chữ, loan tin rằng : Đệ tử của Cô Đăng lập thành « nhóm văn nghệ Nguyễn Du » đến ngày 4-12 sẽ đi thi tại rạp Thống Nhứt.

— Chắc ăn không đó ?

— Cô đường lắm. Đã khảo thử một lần. đụn hàng ba rồi.

Ờ, cũng mừng cha. Vì kỳ sau tôi hàng « đến » chớ.

Ghét hay thương ?

Đến phiên, kỳ kịch tôi gọi :

— Allô. cho nói chuyện với kép Hoàng Long. Bên đây đây. giọng đàn bà quen quen đáp :

— Dạ, ảnh đi... mốc công rồi.

— Vậy, ai nói đó ?

— Thưa, em là Kim Ngọc. Chén ơi, con em nó giỏi ghê. Đàng cung lắm. Hồng có thăng cha nó em cũng hồng cần. Thầy nó cũng đi rồi, Thầy ghét lắm...

Chả đâu bà mà nói cái điệt nầy chắc sẽ... thương đầu rồi đa.

Gặp một cây khoái Cải lương

— Allô, gánh Chim Bằng » của em rã rồi.

— Hải Bằng đó hả ? Rồi lắm gì ?

— Dạ, bị giỏi em mấy Thiếu tá Nguyễn thừa Dzu thu lấm đệ tử nên cũng khốc lắm.

— Phải ông Dzu Đà nẵng ?

— Đúng.

Thôi rồi, một cây khoái cải lương.

Hận đời,,,,!

— Allô, bao kịch trường ?

Nghe cái giọng... lẻ nhẻ như người bệnh mà lại kêu khơi khơi, kỳ kịch, tôi đáp :

— Ơ, gì đó ?

— Tôi ngày « Thống Nhứt » rả đến giờ, tui sầu nhi. Khổ thay, chẳng bạn bè thăm viếng, mà cũng chẳng gánh nào kêu. Suy nghĩ mãi, tui không biết nhắc ai, mà chẳng ai nhắc tui, nên buồn, tui tui kêu nhà báo.

— Ông bạn là ai ?

— Bi giờ tui nhẻo lắm nhậu hoài. Tui có tài mà. Sao họ bạc đẩy tui ?

— Ông cho biết tên chớ.

— Thọ đen Vân Thứ đây.

Trời đất ơiiii vào đời,... chụp giựt hỏng ít chay việc cứ ở đó mà hận đời thôiôn... thất nghiệp lâu ngày bạn.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HAN GIANG NHẠN

Số 79

HỒI 24

Lộ bí mật Dư phương bị ám toán.

Màn đêm buồn xuống, mà trên ngọn Thạch kê vẫn không thấy gió mây đông tính...

Đột nhiên phía sau chàng có thanh âm vọng lại :

— Quật mộ nhân ! người bắt tết phải chờ đợi nữa.

Phi Kiêm quay đầu nhìn lại thì người nói đó chính là thiếu nữ áo hồng giáng mừng rỡ như bắt được của. Chàng định đi kiếm nàng mà nàng tự vân thân đến thì thật là trời cùng chiều người.

Thiếu nữ áo hồng lại nói :

— Tệ chủ Mẫu bảo tỷ tỷ đưa tin cho thiếu hiệp đừng chờ ý nữa vì ý có việc phải đi ngay.

Nàng nói xong trở gót đi liền.

Phi Kiêm bàng minh ra cản đường nói :

— Cô nương hãy khoan rồi hãy đi !.

Thiếu nữ áo hồng lộ vẻ rất nóng nảy, hừng hờ hỏi :

— Việc chi ?

— Tại hạ có điều muốn hỏi cô nương.

— Xin lỗi thiếu hiệp tiểu nữ phải đi ngay.

— Phải chăng cô nương là Huỳnh Du Phương ?

Thiếu nữ áo hồng biến sắc hỏi lại :

— Phải thì làm sao ?

Câu đáp này tựa như nàng đã thừa nhận.

Phi Kiêm lộ vẻ khích động nói :

— Nếu đúng thì tại hạ có điều muốn hỏi. Bằng không đúng thì xin cô nương cứ tùy tiện.

— Nếu vậy thì tiểu nữ nói cho thiếu hiệp hay. Huỳnh du Phương chính là tiểu nữ.

— Vậy thì hay lắm ! Huỳnh cô nương ! Tại hạ đang tìm kiếm cô nương.

— Thiếu hiệp kiếm tiểu nữ ư ? Có chuyện chi vậy ?

— Cô nương có quen biết một thiếu phụ là Huỳnh du Châu không ?

— Biết thì sao ?

— Y bảo tại ha kiếm cô nương để hỏi mấy điều. Y với cô nương thân thích thế nào ?

— Huỳnh du Phương vành mắt đỏ hoe đáp :

— Y là thư thúc tiểu nữ.

Phi Kiêm gật đầu nói :

— Cô nương hãy ngồi xuống đây để nói chuyện cho rõ ngọn ngành.

Hai người cùng ngồi xuống. Phi Kiêm hỏi ngay :

— Lệnh tỷ phải chăng là vợ Lưỡng Nghĩ thư sinh ?

— Nói là phải cũng được mà không phải cũng được.

— Cô nương nói thế là nghĩa làm sao ?

— Cái đó tiểu nữ bắt tắt phải trình bày với thiếu hiệp.

Phi Kiêm sững sờ đáp :

Tại ha chịu lời ủy thác của ngự ổi chết, chẳng thể không hỏi cho biết rõ được.

Huỳnh du Phương cặp mắt lo ngại hơn lành ngân lệ trầm ngâm một lúc rồi buồn rầu hỏi :

— Y ủy thác việc gì cho thiếu hiệp ?

— Tại ha hỏi y hung thủ là ai, nhưng y không còn đủ sức để nói nữa và chỉ bảo một câu cớ tìm cô nương mà hỏi sẽ biết rõ hết.

— Đúng đây ! Tiểu nữ biết rõ cả :

— Phải chăng cái chết của lệnh tỷ và lệnh tỷ phu là do một phe võ công bí lực mà ra ?

— Không phải đâu. Đó là họ có ý đặt điều như vậy Thư phu tiểu nữ không rõ đã chết hay chưa ?

Phi Kiêm ngạc nhiên hỏi :

— Thế ra họ không phải vì Bí Lục võ công mà bị hại ư ?

— Thực ra không phải. Cả bọn Tam nguyên Lão và Ngạc Tây lại Hào cũng không phải chết vì Bí Lục đâu. Đó chỉ là lời hung ác để lòe bịp mọi người.

— Ủa !

Phi Kiêm kinh hãi run lên. Chàng tự nghĩ :

— Thế thì Bí Lục chưa ra đời, mà lời di ngôn của thư thư Võ hồn Nữ Phương tính Nhân có giá trị về mặt khác. Nhưng tại sao hung thủ lại mượn cớ như vậy và hăn giết bao nhiêu cao thủ võ lâm để làm gì ?

Chàng liền hỏi :

— Cô nương vừa nói tới thân phụ của Huỳnh du Châu.

Huỳnh du Phương nước mắt chạy quanh rồi đâm đa nhỏ xuống. Mất năng lộ vẻ cần độc, nàng vừa lên nói :

— Tiểu nữ e rằng công lực mình không đủ để bảo thủ cho thư thư. Nhưng tiểu nữ sẽ tìm cách...

— Cô nương định làm thế nào ?

— Gia tỷ đã đem thân làm mồi để lung lạc Lưỡng Nghĩ thư sinh với mục đích lấy được phương phát dùng độc của y. Trong võ lâm hiện nay Lưỡng Nghĩ thư sinh là tay dùng độc nổi danh nhất,...

— Rồi sao nữa ?

— Giả tỷ làm xong được nửa nhiệm vụ rồi về sau đem lòng yêu hẳn thật sự vì thế mà phải chết.

Phi Kiêm ngắc lời :

— Cô nương nói như vậy thì người ra lệnh cho Huỳnh du Châu chính là kẻ đã bịa chuyện để giết người ?

— Đúng thế !

— Hẳn là ai vậy ?

Huỳnh du Phương ngân ngứ một lúc rồi dường như có vẻ đề. Nàng không trả lời, mà còn hỏi lại :

— Sao các ba lại biết tiểu nữ là Huỳnh du Phương ?

Phi Kiêm thản nhiên đáp :

— Thiếu nữ áo xanh cầu mặt đã mách tại hạ.

— Y... bảo thiếu hiệp ư ?

— Phải rồi !

— Ủa !

— Chắc cô nương đã cho y hay phải không ?

— Có phải tiểu nữ làm như thế là lầm lỡ.

— Cô nương nói vậy là nghĩa làm sao ?

Huỳnh du Phương mất lộ sắt khí. Nàng hỏi :

— Thiếu hiệp muốn biết ư ?

— Tại ha chỉ muốn biết người nhân về vụ án mà thôi.

Thế cũng được. Nhưng tiểu nữ nói ra rồi là phải giết thiếu hiệp ngay để bịt miệng.

Trông vẻ mặt nàng thì biết đâu không phải là lời hăm dọa. Nhưng Phi Kiêm là người bản tính cao ngạo. Chàng thấy Huỳnh du Phương nói vậy thì càng không chịu buông thả chàng lành lùng hỏi :

— Câu chuyện nghiêm trọng đến thế ư ?

Huỳnh du Phương nói bằng giọng quyết đoán :

— Đương nhiên là nghiêm trọng.

— Xin cô nương nói đi !

(CÒN TIẾP)

● của LAN SƯƠNG

(Phỏng tác theo danh phẩm các Henry de Tremière

Số 55

Chiều nay, ngoài cửa sân khấu trường hãy còn đông, khán giả tập vào ra vào phòng mua vé. Trong hàng khán giả có nhà triệu phú Thức và 2 thanh niên đẹp của mua 3 vé ở hàng ghế danh dự.

Bà Thức không đi xem xiếc hôm nay vì hãi chiều Bà nhức đầu lắy cớ nhiều lý do không tiện nói ra.

Riêng Hạnh nàng thấy là nung nướng, không phải vì nàng được xem xiếc mà vì mọi người ngồi quanh nàng đều chăm chú nhìn nàng đẹp lộng lẫy trong chiếc áo diện và sắc thái như hoa mùa xuân rực rỡ của mình.

Hạnh cũng kiêu hãnh hơn được ngồi giữa cha con nhà triệu phú trên hàng ghế danh dự nầy.

Mặt mày biểu diễn qua khán giả vô tay rầm rộ.

Ông thức xoay qua hỏi Hiếu và Hạnh có muốn đi xem chuồng ở ở thú của gánh xiếc không. Hai người bằng lòng đi và ông nói tay Hạnh đi trước nói rằng sự nâng bị lạc trong chỗ đông người. Hiếu đứng lên đi theo sau. Chàng giơ tay đồng nghiệp thân từ lâu không gặp nên Hiếu xin phép cha và Hạnh cho chàng ở lại nói chuyện với người bạn. Tức kỳ ông Thức và Hạnh tiếp tục đi về phòng nhất thể.

Ông giám đốc Phan kính cẩn chào ông Thức và lễ phép hỏi tên Hạnh, sau khi nghe lời yêu cầu ông cho người hướng dẫn cả hai vào chuồng để tới ra lịch sự đối với người ái nữ.

Ông Thức vui vẻ ngỏ lời khen người chuồng nhất thể tiếp với người hướng dẫn.

Riêng Hạnh nàng không để ý đến mấy con vật đẹp, không để ý đến không thì vui vẻ của gánh xiếc. Nàng miên man suy nghĩ về cuộc đời nghệ sĩ giang hồ của đoàn xiếc. Nàng tự nhủ : Những người nầy được tự do, bọ đi khắp nơi, không phải dưới quyền một áp lực nào ràng buộc thật...

Tiếng ông Thức hỏi người hướng dẫn cắt giọng suy nghĩ của Hạnh :

— Cách nơi nầy đến đâu ?

— Cửa U-ách vào chuồng thú đặt chỉ có người huấn luyện chứng nó mới vào được. Nhưng chúng tôi ưu đãi với quí khách chúng tôi sẽ hướng dẫn qui khách vào xem chuồng đã thú. Đi với chúng tôi không sợ gì.

Hạnh nhí nhảnh :

— Đã thế ả I Tôi thích xem đã thú lắm. Ở đây mấy khi mà được xem qua mắt thú lạ.

Ông Thức ngạc nhiên về tính đan dí của Hạnh.

— Con không sợ ư ? Bộ con là mấy con sư tử lắm sao ?

Để tả ra là người trong trái, ông Thức tiếp :

— Lúc cha đi du lịch qua các xứ Á châu cha cũng thấy phụ nữ thích nhìn vẻ đẹp và coi đùa cũng đã thú chứ không sợ.

Hạnh bọc lộ cảm nghĩ của mình :

— Con thích nhìn sức mạnh của cọp và nhìn vẻ gây hãn của sư tử.

Vì Hạnh quay qua bên ông Giám đốc :

— Nếu có thể, ông giám đốc cũng đi với chúng tôi.

Ông giám đốc đáp giọng vui vẻ :

— Hân hạnh được người đẹp mời, nhưng tôi không chiều ý cho có được. Tôi xin lỗi cô, và cũng thấy cần nói và lý do : Chính tôi cũng không có quyền vào trong ấy. chỉ có ông huấn luyện viên Giang là được quyền vô đó...

Hạnh đan đí vui đùa nói lớn tiếng.

— Như vậy chúng tôi không có dịp vào xem đã thú sao ?

Hạnh cười nhí nhảnh nhìn ông Thức. Vừa đặt lời Hạnh, có một người đàn ông khoảng 30 tuổi, thân hình vạm vỡ vẻ mặt kỳ quái chính là ông Giang, huấn luyện viên đã thú đi tới đó.

Hạnh nhìn trân trân người đàn ông có dáng người thấp mập, chắc nửa bét đài nhon. lông mày đen rậm như 2 con sâu rộm nằm vết ngang trên đôi mắt sáng đã, miệng đỏ ao, mũi dày, cằm rộng, tóc quăn quíu.

— Mời ông và cô theo tôi. Giang ra hiệu cho người gái của đã ông Thức và Hạnh vào tự do.

Giang mở cửa chuồng và nói :

— Mấy « bạn » của tôi đã chào tôi rồi đó... Nó hiểu như thế vì mới ăn no. Nếu nó đói, hung hăng lắm.

Bên trong cửa phòng là một cái chuồng bằng sắt dày đi được nhỏ 4 khách xe. Đã thú được nhốt trong đó.

Thấy khách vô chúng rủ phía gió ở ngó trân. Với tất cả sự chăm chú. Hạnh khen đáo đã mấy con thú mà ả thì nàng nghĩ thầy :

— Đẹp quá ! Đẹp, thật chúng nó thật to. Tôi thích nuôi một con như thế ở nhà.

(CÒN NỮA)

♣ Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 79)

CHƯƠNG V

Đoạn nàng bước tựi gỏ nhẹ lên mặt cửa Dũng trở mắt hỏi nhanh :

— Ủa. Bộ có ai ở trong phòng em ư ?

— Có ! Có một «Dou Juam» đẹp trai hơn anh nhiều.

Giữa lúc Dũng còn đang ngơ ngác thì có tiếng hỏi của Hương từ bên trong vọng ra :

— Ai đó ? Em phải không ?

Dũng kêu lên :

— Tiếng con gái ư ? Ai vậy Lệ ?

— Một người đẹp. đẹp tuyệt trần !

Tiếng Hương lại cất lên. lần nầy rõ ràng khác chiếc hơn :

— Ai đó ? Có phải Lệ vô đó không ?

Lệ kề môi sát vào khe cửa, mỉm cười đáp

— Phải ! Mình đây em : Mở cửa cho anh vào. Mau lên. Nóng nảy quá rồi nè !

Chốt cửa phòng lay động. Lệ day lại bắt gặp đôi mắt nhìn chăng chọc vào mặt cửa. Lệ nói nhanh :

— Nè, đừng có lộn xộn nghen không ? Một chút sẽ xin là rồi đời đó.

Cửa phòng hết mở, Hương lài nhanh vô phía sau, trở mắt nhìn Dũng trân trối. Dũng cũng đứng ngây người sửng sốt nhìn Hương không nháy mắt.

Lệ bước vào trong. duyên dáng xoay người lại, vẫy tay gọi !

— Dũng, vào đi, Gì mà đứng ngây người ra thế ?

— Ai vậy Lệ ? Có phải anh Dũng mà Lệ nói đó không ?

Lệ không đáp, nàng nắm lấy tay Dũng kéo vào trong rồi lùi ra sau mấy bước, khép kín cửa phòng lại, Dũng nhìn Hương trân trối như bị cuốn hút bởi sắc đẹp quyến rũ của thiếu nữ đối diện. Hương cúi đầu ngỏ xuống, một phần ửng tự nhiên của người con gái có nhiều mặc cảm trong đời.

Lệ day lại. bước tới nắm lấy tay Hương tươi cười giới thiệu với Dũng :

— Anh Dũng, đây là Hương. bạn chí thân của em từ hồi nhỏ. Hương rất đáng hoàn, con nhà lành chỗ không phải như em đâu.

Đoạn nàng khôi hài nói với Hương :

— Hương ơi, cần đây đại ủy Dũng, chúa chăm cao bài ở các phòng trà Ánh là người yêu của mình và cũng là người mà tối nói nhiều với cậu bồi tối hôm qua đó.

Hương liếc nhìn Dũng. cái đầu cất giọng lả phép :

— Rất hân hạnh được biết đại ủy. Nghe Lệ nói nhiều về đại ủy tôi cũng có ý muốn gặp đại ủy cho biết mặt !

Bằng một cử chỉ hết sức tự nhiên, Dũng rùn vai trách nhẹ :

— Hương gọi tôi như thế, tôi... tôi buồn lắm đó Hương cứ gọi là thằng Dũng hoặc anh em gì đó cho thân mật hơn.

Lệ phát nhẹ lên vai Hương bảo nhanh :

— Ê, Cậu gọi anh bằng em Dũng đi. Anh vừa cho phép mấy rồi đó. Nào, gọi đi !

Đoạn nàng chồm tới nhee mắt hỏi :

— Được không Dũng ? Được hôn ?

Dũng lúng túng :

— Tùy ! Gọi sao cũng được hết.

Hương thức nhẹ vào hông Lệ, nghiêm giọng :

— Lệ, đừng đùa như vậy. Không nên đâu Không khéo anh Dũng giận cho bắt gặp.

Dũng nói nhanh :

— Đó, Hương gọi tôi như thế nghe có phải... thân mật hơn không ? Cô gọi tên tôi trông không tôi cảng thấy thích thú hơn.

Hương nhận xét thấy Dũng có vẻ chân thật, hiền lành và ngay thẳng đúng như lời Lệ đã « quảng cáo » cho người yêu của mình. Hương không thể lầm được mục đích Lệ đưa Dũng và đây gặp mình. Lệ quyết thực hiện cho bằng được lời hứa hẹn. bao đâm đêm hôm qua. Nàng sẽ nhờ Dũng giúp Hương chống lại cuộc sắn đuổi rắt của bọn Luân.

Biết rõ tầm mức qua n trọng sự cố mặt của Dũng, Hương thấy cần phải gây cảm tình với Dũng ngay từ phút giây nầy. Có mến được nàng thì Dũng mới hết lòng hết dạ lo lắng che chở, bảo vệ cho Người ấn và nàng.

Nàng nhoẻ n miệng cười duyên dáng nói :

— Hương khỏi khéo, giọng mất bình tỉnh :

— Dạ thưa, anh có cho phép trước thì tôi mới dám xưng hô thân mật như thế. Âu đó cũng là niềm vui hãnh diện của tôi.

Dũng reo lên :

— Hay lắm ! Tuyệt lắm ! Hương bắt tay mặt cái hết tình anh em với nhau đi,

Chàng chìa tay ra chờ đợi. Hương liếc nhìn Lệ như muốn hỏi ý kiến. Lệ nẩm tay Hương đặt vào tay Dũng nói lớn :

— Tôi xin làm chứng cho lễ kết nghĩa Đào Nguyên giữa một bên là đại ủy Dũng. một bên là người đẹp Hương. Tôi long trọng tuyên bố buổi lễ bắt đầu.

Dũng siết chặt tay Hương. Chàng nghe hơi ấm từ bàn tay mềm mại ấy chuyền sang làm ngây ngất tâm hồn chàng. Hương chỉ nghĩ tới đoạn đường sắp sửa trải qua mà trên đó, nàng sẽ bắt gặp nhiều hoa thơm cỏ lạ để làm đẹp lại đời nàng và đời Nguyên.

— Lệ hỏ to !

— Bây giờ, tôi long trọng tuyên bố bế mạc buổi lễ !

Dũng từ từ rút buông tay Hương ra, cười i phá lên, trong lúc Hương thẹn đỏ cả mặt mày. Lệ kéo hai người vào cửa phòng, kéo ghế mời Dũng ngồi đoạn xin phép chàng vào buồng tắm thay áo.

(CÒN NỮA)

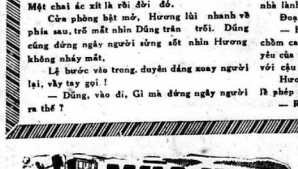

— Số 79 —

▲ thâm tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG SÁU

Hương cúi thấp xuống, nước mắt lại có dịp ứa ra. Nhà hộ hàng :

— Tất phải cố bậy giờ. Chuyện đã xảy rồi, tốt hơn đừng bao giờ em tìm gặp tôi lầm chi. Đừng tưởng tôi cai gì khi được biết hành ai em đang tôn như ngày. Tuy nhiên, cũng do đó nên tôi không muốn nghe thêm tiếng nói nào nữa của em.

Dứt lời, Nhà điểm nhìn bà ra cửa quán. Hương nước mắt trông theo nhưng, nghẹn ở giọng là bao nhiêu.

Nếu bàn nghĩ ở Đập là bàn học ở nhà, nếu nhà hàng ở đây là phòng riêng của nàng Hương chắc rằng đã để dàng gục mặt xuống khóc muối mằm có thể cần khóc thành tiếng.

Tan nát nếp ấy là đã lên đời Cô-ri. Nương, Tết ở Đào, do ai gây nên Cho tới bây giờ, Hương oán giận tìm không thể nào có chuyện như trong ánh được, hoàn toàn không có được. Mặt lên thất thân với Đông tại nhà trọ của anh ta, Hương sẽ thể hình dung lại được. Kháng, không hề như trong ánh nếp đâu. Hình ảnh chạy được đã ở đâu mà có ? Hương không thể biết nhất bởi, xa lạ quá. Nhưng ai đã đã lầm nên mặt tác phẩm như vậy ? Nào biết. Tất nhiên là họ phải có dụng ý tên nhân.

Giống chàng Hương thấy đc chính mình. Tại sao sụng đó đến quán bà Đào Nhà có được tâm ảnh đó. Tác giả của tác phẩm khiến nạn đã là ai, tên gì, ở đâu. Ai đưa cho Nhà, tại sao đưa ?

Bị quay cuồn nhiều bởi những nghi vấn khó trả lời đó, Hương cảng ngẩn tức tối, giận Nhà đã không kinh tình để sáng suốt xét suy.

Thấy được một tấm hình như vậy, tại sao Nhà lại có điều hết sức cẩn thận lấy, tin cậy, đốc thúng như một người thù chết gặp mặt tang chứng để trả thù người thù ?

Cảm giác ngỡ ngẩn nặng khó chịu, mỗi nỗi ở ân cứ đong đầy lên ngập ngày, Hương tự thấy phải làm một cái gì. Cái gì là Hương toan làm đã không được rõ rệt lắm, tuy nhiên, điều trước hết nên là phải rời quán.

Rất khẩn tay chậm nước mắt, Hương rời bàn. Những vòng mắt số người trong quán bàn theo làm Hương bước ngỡ hơn cho khuất.

Mọi nghĩ suy của Hương bây giờ không thể chứa nổi định nào, cũng không đủ lương hay định ra sao cả bởi, cả lúc đầu óc chưa nặng thế đen đặc của thâm não bối rối, lúc lại rỗng loãng, trơ ơ.

Dẫu ở trạng thái nào, những bước chân Hương cũng bỏ nhịp lỉ lết, lang thang và thiếu não như người ngân ngơ không cần hồn sáu gì.

Từng gốc phố, từng gốc phố bị bỏ lại đằng sau, tất cả đều không khiến Hương nghĩ tới. Thương tích của trái tim đau hơn, nặng hơn, lâm mọi buồn đau của Hương qui hết về đó, ngụt ngùt quần quanh.

Một cái ý nghĩ thiệt đợi mỏ mịt cầy bão đến, Hương bàng hoàng., bàng hoàng.

«Trong khi Hương trông nước mắt đã rớt dài theo từng bước đi thì, trái lại, đau đớn cao lớn đến độ mà nước mắt không đủ để làm dịu lại nổi, mọi rên siết cũng không cần nghĩa gì. Hương cảm giác lạnh, lạnh dài theo từng hồi tức tức lả lả.

Tới mặt ngã tư đường, Hương đăng lại đợi đèn đỏ. Một chiếc Brigstone quen mặt ngừng lại sát chỗ đứng của Hương. Hương nhận ra Tín. Tín đạp mặt cất cười thật tươi :

— Đi đâu trong lâm lái quá cớ Hương ?

Gặp mặt người có quen biết, dẫu là nhân mặt ngay hàm như Tín không biết lại sao lúc nầy Hương cũng lúng túng nhiều. Thay vì sự hiện diện của Tín nhắc nhở cho Hương xa cơ một đêm nào dự tiệc mừng lại nhà Loan mừng Tín bị tăng cấp đi, Hương lại không nhớ chi hết, không nghĩ gì nữa cả Tín đứng sự tiết đó.

Cười như trả lại Tín, Hương :

— Tôi có chút chuyện buồn nên lang thang cho khuây khỏa cũng thôi.

Như bắt được dịp. Tín nửa cả :

— Hương buồn sao đó. Liệu tôi có giúp cho được gì không ?

— Chuyện riêng tư mà, cả lẽ anh không giúp được chi đâu.

Tín hăng thiết tương :

— Gặp một cái ý kiến đại khái cũng là giúp cho đó.

Hương ngân ngại :

— Cám ơn anh, nhưng chuyện riêng tư của Hương đặc biệt lắm, không thể nói cho ai nghe đâu.

Nhân nặt cô cái đầu cứng như đá, như Tín, anh ta có thể nào đoán biết chuyện buồn của Hương thuộc về loại gì. Đại khái thì buồn phiền đăng cay hơn hết cũng chỉ cái loại, như buồn phiền đến đinh, bị ép, bị lạc hết lẽ phải, cũng thôi.

Tín đã sắp mau cho Hương nào loại buồn cuối cùng.

— Anh ta khéo lắm đó Hương !

— Nhà cô hay biết Hương ưu tư như vầy không ?

(CÒN NỮA)

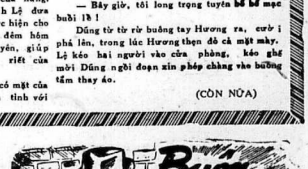

♦ XUÂN TÒNG phỏng tác

(Số 79)

CHƯƠNG III

Những xác chết tên tuổi và không tên tuổi.

Họ nhìn tôi tươi cười khen :

— Anh lâm đúng... đó là khu then anh đó, anh Wohng-Xi...

Nói xong họ vỗ nhẹ và không quên khen tôi vào theo,

Người lớn tuổi lắc nhẹ mớ trong tới ra 1 gói bạc hàng 1 miếng vài trăng tinh, rồi lần gói ra... Tôi nhận thấy toàn là đụng cụ mổ vẽ giống như đã dùng của các bác sĩ thường dùng.

Sau khi được người trẻ tuổi khước cho chiếc áo « blouse » và lấy chiếc khăn bịt miệng, người lớn tuổi bắt đầu 1 công việc khiến tôi vừa sợ vừa hoang mang hết sức.

Thân thể anh Kwong Minh được mổ ra 1 lần nữa và điểm đặc biệt là người lớn tuổi mổ theo đường mổ của bác sĩ đã làm trước cho nên đến có ai khám lại chắc cũng không biết được Kwong Minh bị mổ tới hai lần !

Điểm đặc biệt hơn nữa là người Trung Hoa lớn tuổi mổ bụng Kwong Minh ra không phải là để khám nghiệm mà trái lại đông ta lại nhét vô 1 cái gói nhỏ, và cái gói nầy được giấu rất khéo trong 1 bộ phận của nạn nhân.

Công việc kỳ lạ nầy họ đã làm xong không đầy 15 phút.

Người lớn tuổi lấy ra một sấp giấy trao cho tôi. Đọc :

— Hồ sơ giấy tờ cần thiết liên quan đến việc gởi xác Kwong-Minh về Thái Lan. Anh chỉ việc đóng tên rồi nhờ hàng « Nguyên Anh » là xong.

Trước khi hai người rút lui, họ còn đưa cho tôi một số bạc là 100.000 quan.

Anh tế tuổi rỉ tai tôi :

Cũng việc của nhà trói chẩy... nhờ đường có hờ cho ai biết nghe.

Ngày 27-12-19...

Tôi ra hàng « Ng. Anh » thì được họ cho biết tiền chi về mọi khoản đã gởi xác nạn nhân về xứ hết 60.000 quan.

Như vậy là bọn kia đã thường cho tôi 40.000 quan sau khi công tác đã hoàn tất.

Họ cho tôi biết : vào mồng 3 tháng 1 thì xác Kwong Minh sẽ tới Thái Lan sau đó họ bắt tôi ký 1 số giấy tờ.

Tôi ra vẻ mà lòng hết sức e ngại.

Cũng nghĩ đến cớ chết, công việc kỳ lạ của 2 người đồng hương tôi cảng nghĩ ngợi, và tôi lần cho rằng bọ đã ủng xác chết đã gởi về miền Đông Nam Á, một tài liệu gì đó chắc là quan trọng lắm.

Tôi bữa ấy 27-12-29 tôi không sau ngủ yên được... Tôi hằng sẩy ra ý nghĩ hay ta liền nơ ra coi.

Đêm 28-12.19

Sau khi biết rõ chiếc hòm đựng xác Kwong Minh đã trong một khu đặc biệt để chờ chuyến máy bay vào ngày 29-12-19... nên tôi quyết định mang ra thực hành ý nghĩa táo bạo ấy.

Nghĩ ở tiệm cả phê cách hàng « Ng Anh » vào khoảng 100 thước tôi đã ý quan sát và thèo đến khán viên ban nầy, và nhất và chờ giờ tan sở để hoạt động ngay vì e không đủ thì giờ.

Đúng 7 giờ tối thì bọ cai có thực kỹ khóa cửa rồi ra về.

Tôi đã ý cần thận và coi chừng không có ai lẩng vẩng bên hông lý, bên tử tử tiếng phía hàng như khách nhân đu vậy

Nhìn kỹ khóa tôi nhận thấy nó thuộc loại khóa thường rất dễ mở, nên vẫn tàu đi luôn đến cuối đường.

Vừa đi tôi vừa chú ý nhìn xung quanh vì vào giờ nầy khu phố nầy càng đông đảo hơn.

Sau khi đi vòng ra sau tôi nhận thấy có thể vô hàng « Nguyên Anh » qua phía sau, và điều nầy khiến tôi vui mừng hết sức, vì ngã đường ấy lại vắng hơn.

Tôi nhìn trước nhìn sau không thấy ai, bèn lanh lẹ leo qua chiếc cổng nhảy vô trong sân.

Tôi chỉ cần 10 phút là mở được khóa cửa sau rồi cần thận lẩn vào. Rút trong túi ra ra chiếc đèn «Pile» nhỏ xíu để soi đường.

(CÒN NỮA

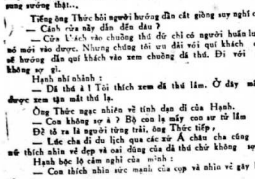

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LÂ

Số 79

9.

Hoa quyết liệt :

— Con người của tôi như vầy, tôi không bao giờ lầm chuyện tôi bại đó. Nếu bà muốn lầm sẩu, tôi không nhận bà đâu.

Thiếu phụ la lên :

— Không phải rất cần gì tôi ? Để tôi đánh thức coi có lầm gì tôi cho biết. Coi có đúng đắn tôi, tao cũng đâu nhốt cho thấy.

Hoa cười gằn :

— Bà là ai tôi cũng không sợ. Nhưt là cái chơn tướng bà ra của bà đã lòi ra rồi đó.

Thiếu phụ lăng lộng la :

— Con « đĩ »... mầy đâu tiếu tới bà... bà cho mầy chết. Bà cho mầy đi tù... đi tù cả đời nhé mầy.

Thiếu phụ vén tóc Hoa kéo giữ xuống.

Tuy nói cứng, nhưng Hoa lại không phải là người xông xáo nên khi bị nắm tóc là nàng không biết làm gì cả, cứ lăng tăng gỡ ra. Trong khi đó thiếu phụ kia một tay nắm tóc. một tay vả vào mặt Hoa hai ba cái... đau điếng.

Vừa đánh lớp mắt người đàn ông bước vào. lên tiếng :

— Chuyện gì vậy, buồng ra coi ?

Nghe có tiếng la, hai người buồng nhau ra. Vừa nhìn thấy người đàn ông. Hoa kêu lên mừng rỡ :

— Anh Thành...

Rồi nàng chạy vô phía Thành, nép vào trong chàng, nhỏ che chở. Thành nhìn trừng vào mặt thiếu phụ :

— Bà là ai mà vô đây, đánh em tôi vậy ? Bà biết như vậy là xâm phạm gia cư bất hợp pháp và hành lung người và cô không, tôi đưa bà xuống bót và thưa bà ra tòa coi. Làm sao nhe ?

Thiếu phụ nghe Thành nói cứng thì có vẻ bối rối đi lên vô phía cửa. Nhưng Thành bước đến chặn lại, ra lệnh :

— Bà không được đi ra khỏi đây. Phải nói cho tôi biết rõ đầu đuôi đi. Không phải để dàng vậy đâu.

Khách lạ lùng tăng :

— Tôi... ở tôi...

Hoa thổ lộ :

— Em không biết bà nầy là ai, tự nhiên bà vào nhà bảo em là tình nhơn của chồng bà, ông Phương nào đó ? Rồi lôi tóc em đánh em nữa.

Thành nhìn thiếu phụ, mặt hầm hầm :

— Gia đình chúng tôi như vầy, em tôi là người đàng hoàng, làm ăn lương thiện, cả xóm nầy biết. Tại sao bà đến vào đây vu khống. Bà lấy bằng cớ đâu mà... nói vậy ?...

Thiếu phụ bối rối ?

— Có người. nói với tôi là... o...

Lúc nầy lối xóm cũng đã bu lại khá đông ở trước cửa. Cả người vọt miệng nói :

— Thôi tôi biết rồi, con mẻ lần Cà Hoa mầy với con Hoa. chiều đi viếc ở đâng kia kia.

Một người khác hỏi :

— Con Hoa, chiều đâi viên nào đâu ?

— Thì con Hoa đó. hồi đó nó ở gần cm cho chi Nhơn bán chuối chưng. sau cập bà, cập bạn, đi bán Bar. nó lấy tên là Hoa, cái gì Hoa nè... Tuyết Hoa, ở phải Tuyết Hoa.

— A... té ra con Hoa đó hả ? Hèn chi bà vô xóm mấy bà bối tên Hoa ai mà biết, bối vậy mới chỉ nhà cô Hoa cho con mẻ. Mình tưởng là bạn bè gì, ai ngờ cái thứ đi ghen ăn, đập cho con mẻ một trận cho đích đáng đi.

Thành nhìn thiếu phụ nọ :

— Bà nghe rõ chưa ? Bà đã làm nhà và không hỏi trước hỏi sau. Lại muốn làm sẩu em gái tôi. Ít ra tôi phải đưa bà đến cô bót, nhưng cũng không muốn lôi thôi làm chi. Vậy thôi, bà xin lỗi em tôi đi. tôi bỏ qua cho chuyện nầy.

Thiếu phụ tiếp đi. thấp giọng :

— Tôi thiệt tình xin lỗi cô. Tôi đã lầm. Có cũng biết mấy đàn của đến bà đó khi cũng làm cho mình thiếu bình tĩnh. Thôi thì cô bỏ qua cho.

Hoa không nói được gì. Khệt là thấy người ta có vẻ đâu phục mình thái quá, Hoa lại càng lăng tăng hơn. Nang không quen làm giọng kẻ lớn với ai hay gì.

Thành lại dòng ra thay lời bạn :

— Thôi bà đã biết vậy thì cũng tốt. Bà về đi. Mong bà đừng đến trò nầy với một người nào khác Vì, bà sẽ không yên với người ta đâu.

Thiếu phụ rút rít ra về. Thành đứng ở cửa đợi mọi người lối xóm giải tán hết, mới quy vào.

Lúc nầy Hoa đang đứng cạnh tả thờ. Một gián

◆ Nguyên tác của KIM DUNG
♣ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

CHƯƠNG 11

Thưởng Thiện Phạt Ác

Trường Tam cùng Lộ Tử bị chết độc phát tác. Chưng vừa vận khí chống chết độc trong bụng vừa nhìn Thạch Phá Thiên cùng Vưu tổng đà chúa chiến đấu thì biết rằng cuộc sinh tử của hai mình chỉ trông vào Thạch phá Thiên có thắng được hay không mà định đoạt.

Chống thấy Thạch phá Thiên đã bỏ lỡ mất nhiều cơ hội rất tốt thì trong lòng vừa tức lại vừa nóng nảy.

Nhưng chống không dám phân tâm lo nghĩ nhiều để đấu nội nội lực đi vào đường tà!

Thạch phá Thiên cùng Vưu tổng đà chúa chiến đấu một lúc nữa Thạch phá Thiên vung tay phải đánh lại.

Vưu tổng đà chúa thấy nhiều ngón thủy chưởng phong đổ phương có lẽ mùi hương nồng nhiệt rồi đầu óc hắn choáng váng ngã lăn xuống đất. Mặt hắn phát hiện một trạng thái rất kỳ dị, tựa như cười mà không phải cười.

Thạch phá Thiên ngẩn người ra nhảy lùi lại ba lần.

— Sao? Người tử rồi ư?

Hắt dại ca với chưy đến gần thì thấy một Vưu tổng đà chúa tên đem lại biến nhiên trông phải chết kịch độc. Cả đã tự lên mũi hắn không thấy thở nữa thì ra hắn đã chết rồi.

Hắt dại ca vừa kinh hãi vừa tức giận gầm lên.

— Thằng lãi ơn! đông chết độc giết người chẳng ta phải liều mạng với mi... Các anh em xung vào đi! Tổng đà chúa... bị thằng giặc con đánh chết rồi!

Quần chúng Thiết xoa hội ta ồ ồm sôm. đồng thời vung Thiết xoa lên xô vào đám Thạch phá Thiên.

Thạch phá Thiên đang đứng chân phía trước hai gả Trương Tam Lý Tứ không dám tránh ra chỗ khác chúng chỉ sợ mình đổi ra mặt chết là hai vị nghĩa huynh sẽ bị mất mạng ngay dưới mấy chục ngàn Thiết xoa.

Giữa lúc ngày cấp chẳng đoạt được một ngàn Thiết xoa rồi sử dụng kim ở đan phép vuạ lên đỡ gạt. Nội lực chẳng cực kỳ hùng hậu vận cấp Thiết xoa, hắt sẽ dụng phải là bị gạt đi.

Chỉ trong chớp mắt, mười mấy ngàn Thiết xoa đều bị Thạch Phá Thiên gạt rời khỏi tay bắn văng đi.

Mặt người đứng gần nhất, tay rớt mất Thiết xoa liền nhảy xô vung lên tay lên xoa ngón ra nhằm chụp xuống mặt Thạch phá Thiên.

Thạch phá Thiên thấy gả khi thế hung mãnh liền vung tay trái lên gạt.

Chỉ một tiếng! Mười đầu ngón tay gả vang lên những tiếng rắc rắc vì bị gãy hết. Gả ngồi phệt xuống không nhúc nhích được nữa.

Đang lúc bỗn chiến không ai rảnh mà để ý xem gả còn sống hay chết rồi.

Bẩy tám tên khác Sân gân vào tấn công Thạch phá Thiên rất dữ hả cầm Thiết Xoa người đông tay không.

Thạch phá Thiên vẫn không đem lòi lại một bước vì chẳng sợ để bọ tôi hai vị nghĩa huynh tử bị địch nhân đánh chết. Chẳng đành thấy ai nhảy xô vào gần là vung chưởng đánh ra. Mỗi phát chưởng phát kinh không hiểu vì lẽ gì mà đối phương nhất định phải lập tức ngã lăn. Thật là hiện nghiệm như thần.

Thạch phá Thiên đánh ngã liên ào tên bỗng nghe mấy gã lớn tiếng la:

— Độc chưởng của thằng lõi con ghê gớm vô cùng. Các anh em phải cẩn thận!

Lại có người kêu:

— Vương tam ca. Tôn lão lục đều bị độc chưởng của thằng lõi đánh chết rồi!...phải cẩn...thận...

(CÒN NỮA)

VIỆT-NAM HÀNG-KHÔNG

Công-Ty Việt-Nam Hàng-Không trân trọng thông báo cùng Quý khách rõ:

1) 3.000 nhân hành-lý tùy thân đi Saigon (étiquettes bagages de soute Saigon) của Việt-Nam Hàng Không, có mang các số kê sau đã bị thất lạc:

— từ số	537.001	đến số	538.000
— —	539.001	—	540.000
— —	541.001	—	542.000

2) Nay, kể từ ngày ra Thông-Cáo này, tất cả các nhân hành lý có mang số nói trên đều vô giá trị đối với Thiên Công Ty.

3) Trân trọng yêu cầu Quý-Khách vui lòng cẩn thận, để tránh những sự lạm dụng đáng tiếc có thể xảy ra.

VIỆT.NAM HÀNG.KHÔNG

LỚP GIA CHÁNH PHƯƠNG-NGA
106 Phạm ngũ Lão

Do giáo sư của trường Bách Khoa đảm nhận

— Cơm Tây, Tàu, Việt Nam và Bánh.
— Thêu tay, thêu máy.
— Tiệc bông bông đủ đồ sống.
— Lớp trẻ cây bằng hoa đặc phụng (10 thứ)
— Làm bông nhung, v.v...

CÁC LỚP MỞ DẠY NHƯ SAU ĐÂY:

SÁNG — CHIỀU VÀ TỐI
Thứ Bảy và Chủ Nhựt đành riêng cho cùng chúc.

HỌC PHÍ BÌNH DÂN

KÍNH MỜI

BISMUTH DESLEAUX

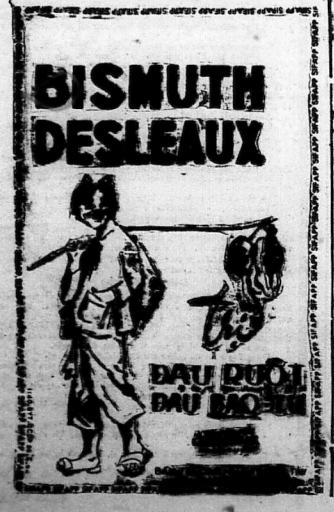

TIẾP THEO 0 TRANG 1

Nhiều tổ chức VC rải Sài-gòn, Gia Định Bị khám phá

SAIGON.— Uỷ ban An ninh hẩn hợp Saigon Gia Định cho biết nhiều tổ chức phá hoại của VN tại Saigon Gia Định đã bị khám phá do sự tỉ giác của đồng bào vào ngày 30-11 ly ba. an ninh đã trao 45.000 đồng cho 1 ư nhân viên vì đồng bào hiếu giang công việc này.

Trong số những tổ chức của Việt Cộng có tổ chức đặc công tại thị xã Gia Định bị phát phá và chết tên bị bắt, Tổ trưởng đặc công Ai cũng bày thủ hạ thuộc quân khu Saigon — Gia Định cũng bị bắt trong địp này.

TIẾP THEO 8 TRANG 1

khi đến khoảng ngã ba Cát Lái, thành tích bị V.C phục kích giựt 1 một quá mìn nổ dữ dội và tiếp theo chúng bắn nổi xả vào xe nhiều loạt súng.

Tuần tuần tiêu đã nổ sáng chống trả lại kiểm V.C rất lui. Kết quả có 1 binh sĩ từ nạn, 6 bị thương và 2 thất lạc. Chiếc xe bị hư hại. Về phía V.C chưa biết kết quả thiệt hại.

SAIGON.— Một phi cơ của hãng Hàng Không Hoa kỳ (Air America) loại C 45 Beechcraft bắt 2 giờ 30 chiều qua đã bị trúng đạn của Việt Cộng từ dưới đất bắn lên ở gần phi trường Quảng Ngãi, tuy nhiên không có ai bị thương hay thiệt mạng trong chuyến phi cơ này.

Nguồn tin của phái bộ Hoa kỳ ở VN hôm nay cho hãy trên phi cơ có một phi công và hai hành khách Động cơ bên trái bị trúng ba viên đạn sống tự động và ống dẫn xăng bị đứt trong khi phi cơ đang đáp xuống phi trường Quảng Ngãi. Viên phi công liền hãm máy và dã khéo leo điều khiển cho phi cơ hạ cánh an toàn Chiếc phi cơ được sửa chữa lại sau đó vẫn tiếp tục chuyến bay trong ngày.

bình minh
CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Trang 4 — Ngày 4 và 5-12-1966

Ý KIẾN CHÚNG TÔI

(TIẾP THEO TRANG 1)

Tại V.N., từ chánh phủ đến nhân dân đều cần dùng đến báo chí hàng ngày. Đáng một thông cáo, nhờ phổ biến những hoạt động của chánh phủ, cáo thị đầu thầu, cấm cầu, cấm đường, đưa ra một đường lối mới v.v..., chánh quyền đã phải nhờ báo chí một phần lớn. Muốn phổ biến một món hàng, muốn trình bày một sự oan ức với chánh quyền hay trước dư luận đông bào, nhân tức thậm chí đến gởi thư cho vợ, nhân dân cũng phải trông cậy vào báo chí. Báo chí phải làm gần hết mọi việc thay cho thừa phái lại đi đòi nợ, đã thanh minh, thay cho nhiều cơ quan chánh quyền đã thông báo một quyết định, thay cho dân biểu Quốc hội Lập hiến đã kêu gào, thay cho những anh chuyện lạm ảnh sản.huyền, người đã rao hàng v.v... và v.v... Như vậy, đáng lý ra, báo chí V.N. phải có uy tín nhiều hơn bất cứ báo giới xứ nào mới đúng.

Chánh quyền làm báo chí mất uy tín là một hành động thiếu suy xét vụ tự làm hại mình.

Chúng ta biết rằng tại V.N.. sự cẩ đặng cha báo chí cho một phong trào nào rất có hiệu quả. Nếu báo chí không còn uy tín nữa, thì những lúc cần, chánh quyền nhờ cậy báo chí có ích lợi gì?

Vì vậy mà hôm qua, chúng tôi đã nhắc, T.T. Kỳ nói đúng khi ông bảo: « Tôi biết có những tờ báo muốn phổ biến cho dân thấy việc làm của chánh phủ, nhưng lại mặc cảm là cho độc giả ấn tượng bị chánh quyền mua chuộc ».!

Đúng như vậy!

Từ lâu nay, báo chí mất uy tín nhiều rồi nhưng lỗi không do ở mình và không muốn mang tiếng oan nữa. Nếu mình có đầy đủ uy tín thì sự gì tai tiếng? Mà khi thiếu uy tín thì nói tốt cho ai, chưa chắc có lợi cho kẻ đó, nhưt là đối với chánh quyền! Mặc cảm của báo chí là ở chỗ đó!

(Còn tiếp)

THÔNG-CÁO

Để đáp ứng nhu cầu chuyên vận càng ngày càng gia tăng, Công ty VIỆT NAM HÀNG KHÔNG trân trọng thông báo:

1) Kể từ 6 tháng chạp dương lịch năm 1966, chúng tôi sẽ thực hiện thêm một chuyến bay Saigon— Phnompenh —Bangkok vào ngày thứ ba mỗi tuần, bằng phi-cơ DC 6B khởi hành từ Saigon lúc 9 giờ 45 và về đến Saigon lúc 16 giờ 45.

2) Kể từ 12 tháng chạp dương lịch năm 1966, chúng tôi sẽ thực hiện thêm một chuyến bay SAIGON — VIENTIANE — SAIGON vào ngày Thứ Hai mỗi tuần, bằng phi cơ DC-4 khởi hành từ Saigon lúc 8 giờ 30 và về Saigon lúc 16 giờ 35.

SAIGON, ngày 29.11.1966
VIỆT.NAM HÀNG.KHÔNG

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA
TỈNH GIA-ĐỊNH

NGÂN-SÁCH QUỐC-GIA
TÀI-KHÓA 1967

CÁO-THỊ
Đấu Thầu
LẦN THỨ HAI

NGÀY, GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU:
Ngày thứ Năm 15 tháng 12 năm 1966 đúng 09 giờ tại Tòa Hành Chánh GIAĐỊNH.

MỤC ĐÍCH CUỘC ĐẤU THẦU:
Cung cấp thực phẩm nấng cho phạm nhân các Trung tâm Cải-Huấn Gia-định và Thủ-Đức trong năm 1967.

LÔ 1.— TRUNG-TÂM CẢI-HUẤN GIA-ĐỊNH

Ước lượng tổng giá thực phẩm cung cấp	3.000.000$00
Kỹ Quỹ tạm thời	75.000$00
Kỹ Quỹ thiệt thọ	150.000$00

LÔ II.— TRUNG-TÂM CẢI-HUẤN THỦ ĐỨC

Ước lượng tổng giá thực phẩm cung cấp	5.000.000$00
Kỹ Quỹ tạm thời	125.000$00
Kỹ Quỹ thiệt thọ	250.000$00

NƠI CÓ THỂ XEM HỒ SƠ:
— Tòa Hành Chánh Tỉnh Giađịnh (Ty tài Chánh).
— Tổng Bộ An Ninh SAIGON.

Gia.Định, ngày 28 tháng 11 năm 1966
TỈNH TRƯỞNG
Ỷ SỰ Thiếu Tá BÙI-THẾ-CẦU

Các Thế-Hệ gia, Thanh-niên
ĐỪNG QUÊN
NAM-TÍNH HẢI-CẦU
ĐỘ-THÂM HOÀN VÕ-VĂN VĂN
CÁC BÀI-KHÍ, THỐNG SỬ LỰC, HÀNG NHỰT

Bố Cáo

Ngày 15.12.1966 đúng 09 giờ 30 sáng, tại Ty Thuế vụ Tây Ninh sẽ bán đấu giá công-khai: 1 xe Ford và tang vật tịch thâu của Tòa Hòa Giải Rộng quyền Tây Ninh.

CƯỚC CHÚ: Phải trả tiền mặt—Không bảo đảm—Thêm sở phí phụ trội.

XEM: Hỏi Ty Thuế sở tại.

Trưởng Ty Thuế Vụ TÂY NINH

TIẾP THEO A TRANG 1

nay hầu hết các Quận Trưởng đều là Sĩ quan VNCH hiện khác chân sự chủ huy của các Tư Lệnh Vùng và Khu khi thi hành nhiệm vụ Chỉ Huy Trưởng.

Đãi ngộ bất công

Vì nên Hành Chánh Xã vì khuynh hướng tập quyền quá mạnh khiến cho xã mất đi một số quyền hành có hữu thành ra cơ quan nầy chỉ có hình thức không làm tròn nhiệm vụ Việc đãi ngộ không hợp lý. Chủ Tịch Ủy Ban HC xã hành phụ cấp kém hơn Ủy viên Cảnh Sát, số thù lao của các Ủy Viên Chánh lệch nhau. Do đó phát sinh sự bất mãn suy tư và thanh nhũng.

Nạn thanh nhũng và lạm quyền

Đề cập đến khuyết điểm về nhân sự, thuyết trình viên nói rằng hiện nay hầu hết các Đô Trưởng, Thị Trưởng, Tỉnh Trưởng và Quận Trưởng:

Ít chú trọng đến nhiệm vụ hành chánh và không hiểu nổi đường lối thường xuyên việc lãu cầu nhân viên thuộc quyền nên nạn thanh nhũng và lạm quyền sinh nhiều nhũng nhũ tại các địa phương

...ngoài ra, trong phiên họp sáng 2-12.các ông Ngô Thanh Tùng, Ngô văn Phát và Lý văn Hiệp cũng đã thuyết trình về các vấn đề chế độ Lưỡng Viện, Giáo sát viện và Tư Pháp.

Xin bạn đọc đón xem đầy đủ chi tiết các vấn đề trên nơi trương số kế mai.

NHÀ MÁY XAY LÚA BÁN

Máy kéo Blacktone, 4 cối, gần 36 Vàng ơn ninh, lãnh lợi nhiều. Hỏi ông Lê-Tăng, số 1 đường Nguyễn trung Trực—Thất Nơi

KỸ NGHỆ SẮT ĐỒNG-TIẾN
5-43166 Phan-Đình-Phùng (Bến Cũ)

Chuyên sản xuất — cung cấp giường, tủ, bàn ghế, cửa sổ, ống nước v.v... Giao hàng mau lẹ — Giá phải chăng.

Tặng Quà Noel và Tết
10.000 bông hoa tươi
Tặng theo bằng NƯỚC HOA: Immortel
Immortel
Dùng Nước Hoa
IMMORTEL
SỐ 05
mỗi số Quý vị thưa nhìn lọc vào tiêu chuẩn đẹp hoa theo số lẻ. Để số số hoa hiếp tiêu Nước Hoa lên tiêu nhiều.

LỚP LẠNH NÂU RIÊNG
BÁO BÌNH MINH
173, Phạm ngũ Lão, Saigon
N.B. 6.B.T.T.-BC. 12-11-53
QUẢN LÝ
Phạm.văn.Sô

Giao Báo DÀI HẠN

Trân trọng thông báo cùng toàn thể quý độc giả đã nhận mua dài hạn báo BÌNH-MINH, chúng tôi sẽ bắt đầu cho người đem giao báo tận nhà quý vị kể từ số báo phát hành chiều Thứ Hai 5-12-66 để ngày 6.12.

BÌNH-MINH

LỜI BẢN ĐUA NGỰA
KỲ ĐUA CHÚA NHỰT 4-12-66

ĐỘ NHỨT
Ngựa D3 — Đua 1.000th
Tha Lợi nhứt — Vang Bay nhì — Mara thon ngược

ĐỘ NHÌ
Ngựa D4 — Đua 1.500th
Nam phi Văn nhứt — Mã Long Phi nhì — Mai Long ngược

ĐỘ BA
Ngựa B4 — Đua 1.400th
Văn Công nhứt — Thanh Hùng nhì — Tam Công ngược

ĐỘ TƯ
Ngựa B3 — C3 — Đua 1.400th
Bửu Hương nhứt — Bảo Thắng nhì — Huỳnh Kỳ ngược

ĐỘ NĂM
Ngựa C4 — Đua 1.600th
Sơn Vân nhứt — Phương Khanh nhì — Hồng Hoàng ngược

ĐỘ SÁU
Ngựa D3 — Đua 1.200th
Huỳnh Long nhứt — Hải Khanh nhì — Thu Sương ngược

ĐỘ BẢY
Ngựa C4 — Đua 1.400th
Cẩm Vân nhứt — Chí Hiếu nhì — Tiêu Hồ Điệp ngược

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ bảy 3-12-1966 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng chủ nhựt (Trưa chủ nhựt 4-12-1966 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Nguyễn Tuấn Phát 360, Lê Thái Tổ, Ngã Bảy CHOLON
B.S. Đặng Nguyên Chung 160, Không Tử CHOLON
B.S. Phan Gia Lộc 600/27, Võ Di Ngụy cơ xá Phú Nhuận GIADỊNH
(Tối chủ nhựt 4-12-1966 từ 14 giờ 30 đến 6 giờ sáng thứ hai)
(Trưa thứ hai 5-12-1966 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)
B.S. Tô Đình Phong, 132, Tổng Đốc Phương CHOLON
B.S. Nguyễn Thi 20, Hoành Quang Tiên (Cũng Quỳnh nối dài SAIGON
B.S. Nguyễn thị Mai 9, Tiền Quốc Thái SAIGON

TIẾP THEO D TRANG 1

Các chủ xe lánh mặt, nhưng luôn theo dõi những kẻ giao hàng.

Trong khi các «tay tổ» giao hàng lau thì, luôn luôn ở hai đầu (gần chỗ giao hàng) có ít nhất là hai tên em đã canh đường.

Hai tên nầy có nhiệm vụ lo lót báo động hoặc ra điều hiệu đặt biệt cho những chiếc xuống chỗ đã lựu thôi lui trước khi cập bến nếu quá thật bộ bị thoát.

Và khi các tay chủ hàng lưu được mặt hiệu bị theo dõi là họ nổi đầu đóng kịch như «bắt bưu», bán bánh v.v... Thế là mọi chuyện đều êm ru!

(Còn tiếp)

TIẾP THEO S TRANG 1

Rusk và một số ngoại trưởng của vài quốc gia khác.

Chính giới Hoa Kỳ và Cuộc hưu chiến tại V.N.

HOA THỊNH ĐỐN (Reuter) — Theo các viên chức Hoa Kỳ tại Hoa thịnh đốn thì các cuộc ngưng bắn như ít đề nghị vào dịp Giáng Sinh và đầu năm mới tại Việt Nam sẽ không mang lại một lợi ích quân sự quan trọng nào cho các lực lượng nổng sản.

Người trưởng Hoa kỳ Dean Rusk và các viên chức khác đã nói với tại một phiên họp giữa các cấp bộ trưởng Hoa kỳ đại BV và VC sẽ có thể áp dụng bất cứ sự tạm ngưng bắn nhận các cuộc hưu chiến vào ngày 16.

Đề cập tới vấn đề Trung Cộng, các viên chức Hoa kỳ nói rằng một cuộc tranh chấp quyền hành vẫn tiếp hành tại Bắc Kinh mà chưa thấy có sự thắng lợi rõ rệt giữa chủ tịch Cộng đồng Trung Hoa Mao trạch Đông và bộ trưởng quốc phòng Lâm Bưu.

TIẾP THEO H TRANG 1

Nguyễ ra. Toà Đô chánh cũng loan báo một khu chợ trời mới rồi 162 sạp sẽ được mở thêm ở đường Phó Đức Chính. Với số sạp này, Toà Đô chánh sẽ thoả mãn được tất cả những người có tên trong danh sách có thể mà không có tên kiểm kê. Việt rút thêm chỗ chỗ cho các bạn hàng số 10 chợ vào chiều thứ Ba tới 6-12-66.

TIẾP THEO K TRANG 1

nhờ 3 số 384/20 đường Lý thái Tổ, đem đồ ra chợ đã bán hàng, vừa đi tới đầu hẻm bị 5 con quỷ râu xanh, dùng dao uy hiếp, lột quần áo toàn cường hiếp. Cô nầy trì hô lên. Cảnh sát đi tuần tới nơi bắt được đem về bốt, khai tên Ấ Trần văn Chiếu 17 tuổi, Phạm văn Hùng 16 tuổi, Đặng văn Thanh 17 tuổi, Nguyễn văn Quyết 17 tuổi và Đoàn văn Thuận 15 tuổi. Cảnh sát tịch thâu con dao của bọn quỷ râu xanh.

Cô Véverka tiết lộ là tạp chí trên đã mời cô đáp phi cơ tới Los Angeles đến Chicago chơi. vì nhân dịp nầy đã lựi chụng lên chụp « hàng trăm kiểu ảnh khoả thân » của cô.

Cô cũng yêu cầu tích thêu hết số hình của cô lại tại phòng trưởng « Playboy » và thu nhé « Playboy » tại Los Angeles.

Đọc và cổ động!
NHỰT BÁO
Bình Minh

HOÀNG MUÀI-HỒ
HAI TUẦN LỄ HOA GẤM
Tại rạp QUỐC.THANH từ 5 đến 18.12-66
Long trọng giới thiệu cả kịch phẩm Loại Quốc Hương
CON CÒ TRẮNG
của GiámĐốc Soạn Giả Kiêm Đạo diễn Thu An
— Có mặt Nghệ sĩ kịp tài HỮU PHƯỚC và kịp trẻ đẹp PH ƯƠNG THANH (1 tài năng mới) THU-AN vừa khiêm phát) tiếu cạnh đầu hoa thơm Thời Đại NGỌC HƯƠNG cùng tập đoàn diễn viên hùng mạnh nhất H.M.T.
CON CÒ TRẮNG
Con 1 đại vũ khúc « Cò Trắng, Đồng Xanh » và nàng duyên dáng của vũ sư Hà ngọc Cung (có ích nhất. đầu Trâu và Cò Trắng hợp vũ cùng mấy cô thân nở đẹp).
Vũ Trường ca Hoạt cảnh « Thuyền và Lăng » kỳ ảo nhất của THU-AN (chưa từng thấy ở gánh nào).
THU-AN — NGỌC-HƯƠNG Trân trọng kính mời.
CHÚ Ý: 3 giờ chiều Chúa Nhật 11.12-66 diễn vở BACH-LIÊN-NƯƠNG.

ANH NGỮ HOÀNG - NAM

Trình độ: Sơ cấp
Trung cấp — Đàm Thoại
— Lớp: Sáng Chiều Tối
— Chú trọng về cách phát âm.
— Chuyên về Đàm Thoại.
— Học riêng từng nhóm.
Đặc biệt: LỚP CẤP TỐC ĐÀM THOẠI (khóa 3 tháng).
— Dành cho các bạn muốn nghe và nói được Anh Ngữ thường đàm trong 3 tháng để làm bàn hàng hay giao dịch với người Mỹ.
— Có máy luyện giọng. Phương pháp thính thị tối tân liên thông với lời điểm giảng của G.S. Mỹ
— Bảo đảm kết quả chắc chắn.
GHI TÊN: 72 A Phát Diệm SAIGON (Gần nhà Thờ Cầu Kho ngang Rạp rạp Tân Sàng)
LỚP MỚI 1-12-66

HÃNG LỊCH ĐỒNG-HẢI
29 Tự Do, Thôn — SAIGON
Điện thoại: 20.673
(Những của Đồng chạp Bắc-Kỳ Thành)
Chuyên sản xuất đủ loại lịch: tờ treo tường — Bìa vàng — Lịch thời — Lịch bỏ túi — Lịch Lịch Bloc để bàn — Lịch 4 tờ phong cảnh Việt Nam và Ngoại quốc in Offset — In lụa (Serigraphie). Nhiều kiểu cắt mới lạ.
BÁN SỈ — BÁN LẺ

THÔNG CÁO

THÊM MỘT NGÂN-HÀNG V.N. ĐƯỢC THÀNH LẬP
Hãy đặt tín-trông vào ngày mai!
HÃY GIAO DỊCH với NAM-ĐÔ NGÂN-HÀNG
Kể từ ngày 28 tháng 11 năm 1966 d.l.
Quý-vị sẽ có thể mở và điều-hành mọi trương-mục và thực hành mọi nghiệp-vụ ngân hàng tại NAM-ĐÔ NGÂN-HÀNG.
Trụ-Sở và Văn-Phòng: 20.24, đường Nguyễn-công-Trứ, SAIGON
Kể từ ngày 28 tháng 11 năm 1966, d.l.
Hãy nhớ dùng những CHI-PHIẾU của NAM-ĐÔ NGÂN-HÀNG.
Hãy nhớ để đành số tiền tiết-kiệm trong một Trương Mục Đặc-Biệt tại NAM-ĐÔ NGÂN-HÀNG.
Thật là tiện lợi vừa có thể làm tiết-kiệm và vừa có một Trương-Mục Chi-Phiếu cùng một nơi.

SANH LỢI
Quý vị có chút ít vốn muốn được sanh lợi hằng tháng có bảo đảm gấp 3 số vốn
Xin do MỸ KIM, 6 Ngô tùng Châu Saigon — Đ.T: 23.969

Loại mới HONDA SS-50
Có ghi tên và đặt tiền cọc 15.000 đ. mỗi chiếc
«THÁI-BÌNH CÔNG TY»
55, PHÁT DIỆM SAIGON — DÂY NÓI: 91.749
Giá phỏng định: 34.000